

РІК LXX, Ч. 5

ТРАВЕНЬ – 2013 – МАЙ

№ 5, VOL. LXX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

PIK LXX ТРАВЕНЬ Ч. 5

Головний редактор – Лідія Слиж
Англомовний редактор – Олесь Валло
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Святослава Гой-Стром, Вірляна Ткач,
Оленка Шкробут, Петрусія Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXX MAY № 5

Editor-in-chief – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo
Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Sviatoslava Goy-Strom, Virilana Tkacz,
Olenka Shkrobut, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Світло материнської любови	1
Маріянна Заяць. Ділимось вістками та думками	2
Датки на УКУ	4
Наталія Пазуняк. Посвята Євгенові Коновальцеві	5
Маріянна Онуфрик. Наша дружня сім'я.....	6
On This Mother's Day.....	8
Вітаємо нових членок СУА	8
Наталія Осипчук. Сила материнської молитви	9
Діяльність округ та відділів СУА.....	12
Наша обкладинка / Our Cover Artist	16
Л.Слиж і О. Валло. Відгук на листи до редакції	17
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News	18
The Forty-seventh CIUS Shevchenko Lecture Focuses on Women's Rights in Ukraine	20
Марта Тарнавська. Теті Лесі – з любов'ю	20
Olesia Wallo. Woman with a Movie Camera: Recent Films by Ukrainian Diaspora Women.....	21
Дезидерата	22
Halyna Sloboda. The Story behind One Photograph.....	23
Yara's Fire. Water. Night. – Wild. Cultured. Mechanized. Digitized.	24
Доброчинність.	26
Тамара Мельник. Лист з України.....	29
Ihor Magun. Nutritional Myths	30
Дарія Дроздовська. Спомин про Маму.....	31
Відійшли у вічність.....	32
Святослава Гой-Стром. Сторінка школяра	33
Святослав Левицький. Мама	34
Наше харчування	36

На обкладинці: Ярослав Стадник. Ніжність (олія).

On the cover: Jaroslav Stadnyk. Tenderness (oil).

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.**
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця.**
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2013 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / Our Life

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується про відновлення передплати.

Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. **Subscribers** are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

**У світлий День Матері
бажаємо усім матерям здоров'я міцного, щастя рясного,
злагоди і миру у Ваших родинах.**

Головна Управа СУА і редакція журналу «Наше життя»

СВІТЛО МАТЕРИНСЬКОЇ ЛЮБОВИ

Напевно тому, що людина постійно відчуває теплоту материнської любові, так багато про матір написано і в поезії, і в прозі. А пісні, присвячені матінці, наповнені такими чарівними мелодіями та серцевилюючими словами, що стають безсмертними у віках, бо віддзеркалюють в собі світло всеобіймаючої материнської любові. Материнська любов завжди поруч своїх дочок і синів, вчить перемагати труднощі в житті, вчить любові до Бога, до Батьківщини, навчає добру, є Берегинею нашого дому, нашої родини.

В травні людство знайшло час і день, щоб присвятити його Матері. Християни у церквах у травні віддають хвалу і честь Матері Божій та несуть до неї в молитвах свої жалі, благання, а також дякують Їй за опіку та Покров, бо Вона в своїй безмежній любові до людей не одного підтримала у важку хвилину, не одного відвернула від гріха, спрямувавши на дорогу до ясної мети.

Згадуючи минуле, відзначаємо, що українська матір несла на собі додаткові муки терпіння. Вона не тільки ростила дітей, виховувала їх в любові, а й виряджала своїх синів і дочок у світ боротьби за волю України, разом з ними несла свій хрест на українську Голгофу. Історія української матері написана кров'ю і сльозами і завдяки їй, матері, ми існуємо, як нація, беремо участь у будівництві Української Держави. Пам'ятаймо про це!

В травні знайшовся і час для Дня сім'ї – споконвіку основної клітини суспільства, в якій мати втішалася пошаною і любов'ю. Почуття материнського щастя важко описати, рівно ж, як біль матері. Але як пояснити таку велику кількість сиротинців, інтернатів в Україні з десятками тисяч сиріт, що від свого першого дня появи на світ не відчули материнської ласки, теплоти материнських рук, посмішки батька? Адже, і війни нема, і чуми-холери, слава Богу, а сирітські притулки не перестають наповнюватися. Маємо у світі іншу біду – наркотики, п'янство. Багатше в порівнянні з комуністичним «раєм» життя, можливість розгульних розваг за гроші, прислані родичами-заробітчанами, свобода, яка доходить до сваволі, заступили в певної частини молоді справжні життєві цінності. Стосунки між людьми стали базуватися на короткочасних настроях, заступили собою справжню любов. В такому аспекті родина, діти

стають зайвим тягарем.

Сприяють цьому і теперішні фільми, телевізія, Інтернет. Екрани заповнені «суперменами» – гарними, багатими, міцними і хитрими, що ставлять за безцінь чуже людське життя задля задоволення своїх пристрастей і похоті. Любов на екранах та навіть в сучасній літературі замінюється навіть не поверховим почуттям, а тимчасовим настроєм.

Жаль, що багато не розуміють того, що такі літературні опуси та фільмові сцени не мають нічого спільного з життям, а є цілком вигаданими. Правда, треба ще подумати, з якою метою це робиться? Але це вже інша тема...

Жінка в сучасному світі стала цілком незалежною і сама вирішує свою долю, надаючи перевагу подружжю, родинному вогнищу, материнському щастю. Вона сама вирішує, за кого їй виходити заміж, опираючись в своєму рішенні перш за все на кохання. А правдива любов – це не хвилеве захоплення, миттєва зустріч, а почуття відповідальності не тільки за себе, а й за свого обранця, за його духовний зріст, сприяння розвитку його особистості. Кожне подружжя бере на себе взаємні зобов'язання і спільну відповідальність за добробут і виховання дітей в сім'ї. Батьківське слово, материнська ласка є тим Оберегом, що супроводжує людину все життя, не дає збачити з доброї дороги.

Ми радіємо, читаючи повідомлення про всиновлення сиріт, про надання щедрої допомоги позбавленим материнської ласки та батьківського слова вихованцям сиротинців. Велику участь в цьому приймають наші союзники. Дякуючи їх материнським почуттям при відділах, округах та в Головній Управі СУА створено референтури суспільної опіки.

Живучи в Америці, читаємо, що материнство та родина в цій державі постійно є в центрі уваги не тільки лікарів, психологів та соціологів, але й суспільних організацій. Бо й сама американська жінка не хоче, щоб її було позбавлено материнського щастя.

Сподіваємось і на певні зрушення в цій царині і на теренах України. Та найбільше все залежить від нас самих, бо коли людей пов'яже любов, вони легко знаходять розв'язку для добра своїх дітей, своєї сім'ї, своїх ближніх, знаходять час для допомоги знедоленим.

Лідія Служ, головний редактор.

Навесні, коли прокидається природа, більш активно стає робота і наших відділів та округ, чимало з яких проводять свої річні з'їзди в цю пору. Нижче до вашої уваги подано календар подій, в яких прийняли участь членки Екзекутиви СУА або делеговані нею представники.

9 березня – Збори Екзекутиви СУА в центральному офісі в Нью Йорку. Гостею зборів стала Оріся Сушко, голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

16 березня – Квартальні збори Управи Українського Музею.

16 березня – Зустріч голови СУА і заступниці голови для справ культури Софії Геврик з Олександром Кузьмою, директором Української Католицької Освітньої Фундації, і д-ром Тарасом Добком, віце-ректором Українського католицького університету, для підписання остаточних документів та обговорення плянів щодо подальшого розвитку Лекторію СУА з жіночих студій в Українському Католицькому Університеті.

Софія Геврик, заст. голови СУА у справах культури і д-р Тарас Добко, віце-ректор УКУ підписують остаточну угоду про Лекторію СУА з жіночих студій в УКУ.

17 березня – Голова СУА прийняла участь у річних зборах Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» (Нью Йорк), щоб офіційно

подякувати Раді директорів «Самопоміч» за постійну підтримку, яку вони надають СУА.

24 березня – Відбулися річні сходи віддаленого 17-го Відділу СУА в Маямі, Флорида, організовані Анною Мацілінською, заступницею голови СУА для справ організаційних, Роксолянню Яримович, референткою СУА вільних членок і Орисею Зінич, зв'язковою далеко віддалених відділів. Збори було організовано за підтримки та участі голови відділу пані Ірени Ракуш. Було обрано новий склад управи відділу, який тепер відновить свою активну працю в громаді Маямі. Головою відділу обрано Уляну Романів.

6 квітня – Річні збори Округи Центральний Нью Йорк. Збори відбулися в Українській греко-католицькій церкві Святої Трійці в Кергонксоні, Нью Йорк. Голова СУА приєдналася до учасників за допомогою телезв'язку.

13 квітня – Річний з'їзд Округи Чикаго, які пройшли в домівці СУА. У зборах прийняла участь головний редактор «Нашого життя» Лідія Слиж. Пані Слиж зачитала вітання від голови СУА, подала найновішу інформацію про наш журнал та запросила Округу Чикаго доеднатися до святкування 70-ліття журналу.

Річний з'їзд Округи СУА Чикаго. Зліва: Олександра Савин, Лідія Слиж, Ореста Фединак і Любомира Калін.

14 квітня – 49-ий Відділ у Буффало, Нью Йорк, відзначив своє 80-річчя у залі Української греко-католицької церкви Святого Миколая. Головну Управу представляла Марта Стасюк, Почесна членка СУА і у минулому голова Округи СУА Північний Нью Йорк, яка зачитала привітання від голови СУА і вручила відділу грамоту за десятиліття відданої праці для нашої організації.

14 квітня – Округа Нью Джерзі провела свій щорічний «День Союзянки», який відбувся в Українському культурному центрі в Вишпані, Нью Джерзі. Прекрасно організована подія, яку відвідало чимало гостей, довела, що Округа працює динамічно і активно. Відділи Округи презентували свою поточну роботу гостям у заповненій банкетній залі. Разом з головою СУА Округа привітала два новостворені відділи (133 і 134).

Зліва: Маріянна Заяць – голова СУА, Оксана Дац – голова Оружної Управи СУА Нью Джерзі, Оля Констанкевич – голова 133-го Відділу СУА, Христина Рак-Бравн – голова 134-го Відділу СУА.

15 квітня – Андрій Курочка (керівник проєктів та програм відділу розвитку та менеджер музейних проєктів УКУ) та його дружина Галина у супроводі голови СУА, провели зустріч з координатором відділу освіти та інформації Мистецького центру «Frances Lehman Loeb» у Коледжі Вассар у Покіпсі, штат Нью Йорк.

21 квітня – Річний з'їзд Округи СУА Нью Йорк, який відбувся в домівці СУА. Головну Управу представляла заступниця голови для справ культури Софія Геврик. Вільна членка Екзекутиви Віра Кушнір подала деталі підготовки 30-ої Конвенції СУА. Головна редакторка «Нашого життя» розповіла про поточний стан справ і обговорила пропозиції щодо подальшого розвитку нашого журналу, який наступного року відзначатиме 70-ту річницю.

*Річний з'їзд Округи СУА Нью Йорк.
Зліва: Ірина Куровицька, Софія Геврик, Лідія Служ і Віра Кушнір.*

Це лише коротка інформація для ознайомлення наших читачів із заходами, що пройшли в округах та відділах СУА, і ми, як завжди, запрошуємо округи і відділи подати докладніші статті про ці події.

На цей час уже укладено повний список жертводавців Лекторію СУА із жіночих студій в УКУ, який підготувала адміністраторка СУА (всі датки було раніше згадано в НЖ). Він з'явиться в українській пресі раніше, ніж це число «Нашого життя» потрапить до наших читачів. Хоча скористатися цією нагодою, щоб подякувати усім, хто підтримав цю ініціативу!

Д-р Галина Теслюк, координатор Лекторію СУА в Українському Католицькому Університеті, працює над дворічним пляном для програми, який повинен бути готовий до кінця цього місяця. Семінари, що відбудуться цієї весни, надзвичайно цікаві (як вказувалося раніше, програма лекторію включає в себе незалежний курс (на три кредити), відкриті для громадськості семінари та щорічну серію лекцій, яку читає запрошений професор). Перший семінар відбувся 10-го квітня по темі «Марія Магдалина: хто ця жінка? Дослідження зв'язків між словом і візуальним зображенням». З опису семінару: «Серед жінок, які згадуються у Новому Завіті, Марія Магдалина є однією з тих постатей, яка надихала художників впродовж історії. У біблійних текстах про неї згадується доволі коротко, в той же час її образом рясніють твори образотворчого мистецтва. Слід, однак, відзначити, що митці у своїх творах могли невірно тлумачити життя цієї жінки, поєднувати з іншими біблійними жінками. Дана доповідь присвячена Марії Магдалині – жінці, яку ми знаємо або думаємо, що знаємо. Основний наголос буде зроблений на твори мистецтва, які формують наше сприйняття цієї особи, і буде звернено увагу на необхідність повернення до новозавітних текстів, щоб представити постать Магдалини заново». Семінар провела д-р Ребекка Берру Девіс, яка захистила свій докторат із мистец-

тва та релігії в травні 2012 року в Школі післядипломної теологічної освіти в Берклі, Каліфорнія. Її дослідження стосуються творчості латиноамериканських жінок в Америці, яка знаходить своє вираження в домівці, церкві й громаді. Вивчення ролі жінки у Святому писанні є малодослідженою темою, і слухачі семінару, безсумнівно, дізнаються чимало нового. На цей навчальний рік заплановано ще три додаткові семінари, про які ми розповімо у наступних числах журналу.

На закінчення я хотіла б подякувати управі Округу СУА Нью Джерзі за спланований і проведений День Союзняки, який цього року заслужив найкращих похвал. Членки управи пригадали кожному з присутніх місію та програми СУА: Іванка Олесницька поділилася но-

винами про проєкт «Допомога і догляд для старших» та про Тиврівський геріатричний будинок в Україні, яким опікується їхня круга; Роксоляна Місило наголосила на необхідності підтримувати Український музей; Почесна голова СУА Анна Кравчук розповіла про важливу роль Стипендійної Акції СУА. В програму були майстерно включені дитячі танцювальні колективи місцевих громад та їхні родини. Деякі гості поділилися зі мною враженням, що вечір нагадав їм ті роки, коли хвиля імміграції з України прибула до США після Другої світової війни. Народжена в Канаді, я не була свідком тих чудових днів – днів, коли творилась єдність серед українських сімей. Це дуже зворушливо!

Наші вітання Окрузі СУА Нью Джерзі!

Branch 17 of Miami, Florida
(March 24, 2013)

Seated from left: Anna Maksymowich-Lotocky, Vice President; Lucia Wenglowskyj, Secretary; Mariyka Kovalevych, Treasurer; Irena Rakush, Honorary Member; Ulana Romaniv, President; Bronyslava Kovalevych. Standing from left: Donna Maksymowich-Waskiewicz; Olga Sisnetsky; Karyn Maksymowich-Wilk; Roxolana Yarymovych, Chair for Members-at-Large; Oksana Kos; Nusha Macielinski, Vice President for Membership; Nataliya Sharshanevych; Tamara Huryn; Oksana Piaseckyj; Iryna Dziubynskyj; Orysia Zinycz, Liaison for Branches-at-Large
Absent from photo: Jane Wisniski

250 дол.	67-ий Відділ СУА у Філядельфії, Пенн.
100 дол.	З нагоди 95-их уродин членки нашого відділу, Стефанії Татчин.
\$50	59-ий Відділ СУА в Балтімор, Меріленд. Cathy Longinotti

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO
"UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU"
AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

ПОСВЯТА ЕВГЕНОВІ КОНОВАЛЬЦЕВІ

*Слухай: Батьківщина свого сина кличе
Найпростішим, неповторним, вічним словом.
У воді відбилися зорі і обличчя,
Карооокі люди і співуча мова.*

Б.І. Антонич

Кличе Батьківщина-Мати, не докличеться сина свого... Тільки відгомін її дзвінкого поклику лунає й досі в роковини смерті Сина, що боровся до останнього віддиху за життя і волю Матері, що й не може вмерти, бо Вона – Україна – безсмертна...

Відгомін поклику її зупинився ген далеко від Дніпра і Дністра – над прахом Сина в Роттердамі, куди дійшли стопи його у безнастаннім військовим марші всього Його життя. Та Син чує цей поклик Матері, бо його душа жива і невмируща, бо ворожа петарда розірвала лише груди з Його безсмертною любов'ю, що завела Його на бруки міст чужих, далеких. А любов жива, то й мову Матері сприймає. І лине у відповідь синівське слово і ронить захоплення, і підмогу, і снагу на рідний чорнозем родючий. Він плідний, бо скроплений кров'ю розстріляних за віру в дію Сина. Це Білас, це Данилишин, це – ім'я їм легіон...

Це правда:

*Кров з каміння може стерти дощ,
червона місяця хустина може стерти,
але наймення ваші,
багряніш від рож,
горять у пам'яті на плитах незатертих.*

*І ваші очі,
сяли вічністю,
коли
у серці, мов зоря, застрягла біла куля.*

Б.І. Антонич

І в мить сьогодення відкриваються широко незрячі очі, і бачать ясно постаті розстріляних у страхітливим 34-м друзів-поетів над Дніпром за ті ж святі ідеали Свободи великого Коновальця, що посилають нам мовчазний заповіт – завершити їхній бій, перемогти, недарма ж згинули вони:

*...Він теж упав від кулі ката
лицем униз чи горілиць,
і з ним упав Косинка Гриць,
«Прощай, матусенько єдина!»
Я певен, що так Гриць сказав.
І постріл тяжко зарідав...
І цілували губи сина
Криваву землю України...*

*...Уперті,
Чужі хитанням і журбі,
Вони були у боротьбі
За Україну-Русь.*

В. Сосюра

Так повертається до Матері-України любов і слово сина, бо ворог не вбив їх, вони живі й сьогодні, й завтра, й до віків...

Д-р Наталія Іщук-Пазуняк.

З книги «Вибрані студії».

Видавництво ім. Олени Теліги. м. Київ. 2010 р.

ДО УВАГИ МИСТЦІВ І ШАНУВАЛЬНИКІВ МИСТЕЦТВА!

Редакція журналу приймає фотографії доброї резолюції (у форматі JPG) з праць мистців українського походження, котрі будь-коли малювали або виставляли свої праці в США, для розміщення на обкладинці «Нашого життя».

Просимо надсилати Ваші пропозиції та фото електронною поштою до редакції «Нашого життя» (unwlaourlife@gmail.com) та до нашого мистецького координатора Уляни Зінич (uzinych@comcast.net).

НАША ДРУЖНЯ СІМ'Я

Недавно ми дізналися, що 15 травня відзначається Міжнародний день сім'ї. Цей день було запроваджено у 1993 році відповідно до резолюції Генеральної Асамблеї ООН. З Інтернету довідалися, що запровадження цього свята було викликано стурбованістю світової спільноти сучасним положенням родини та її значенням у процесі виховання підростаючого покоління. Мета – поглиблювати розуміння питань родини, об'єднувати можливості різних країн для вирішення всіх найсерйозніших питань, пов'язаних з сім'єю.

Сім'я як основний елемент суспільства була і залишається берегиною людських цінностей, культури та історичної спадкоємності поколінь. Саме завдяки сім'ї міцніє і розвивається держава, зростає добробут народу. З сім'ї починається життя людини, тут відбувається формування її як громадянина. Вона є джерелом любові, поваги, солідарності, то, на чому будується будь-яке цивілізоване суспільство, без чого не може існувати людина.

Однією з найбільших цінностей людини є любов. Саме в ній розкривається людська особистість, радість применшення себе заради того, кого кохаєш, радість продовження себе. Усе це втілюється в такому соціальному інституті як родина, сім'я.

Слово «родина» походить від кореня «род», «рід», що говорить саме за себе. Слово «сім'я» має відношення до «семені» та продовження роду, тобто народження та виховання дітей, яке традиційно вважається основним призначенням створення сім'ї. Саме тут дитина починає пізнавати навколишній світ, у який прийшла. Саме в сім'ї формуються характер, світогляд дитини, її моральні орієнтири, естетичні смаки тощо. Отже, батьки, як найперші вихователі, можуть зробити для щастя свого сина чи доньки значно більше, ніж будь-хто.

В нашій сім'ї четверо дітей: найстарший Святослав – 12 років, Єва-Марія – 8 років, Лев – 4 роки і наймолодша Меланія – 2 роки.

А де навчитися професії «батьки»? Щоб вважати себе добрим батьком чи матір'ю для своєї дитини, потрібно знати і вміти дуже багато. Ми з чоловіком з власного досвіду знаємо, щоб бути добрими батьками, необхідно бути і психологом, і педагогом, і менеджером, і економістом, і юристом, і лікарем, і вчителем, і

Родина Онуфріків на посвяченні пасок.

кухарем, і тренером. А ще – артистом, музикантом, танцюристом, співаком, письменником, художником... Та наголовніше – треба ЛЮБИТИ свою дитину. Любити просто за те, що вона є. Любити такою, якою вона є. Любити так, щоб дитина з боку батьків могла

*В. Кличко вітає переможців.
В центрі Святослав Онуфрік.*

відчуті ніжність, турботу, лагідність, душевне тепло.

Виховуючи своїх дітей, ми маємо можливість проявити свою творчість та винахідливість. Кожен день наповнений новими враженнями і емоціями. Любіть своїх дітей і бережіть свої сім'ї!

Наш найстарший син, маючи 12 років, крім основної школи, вчиться в музичній школі гри на гітарі, відвідує спортивну секцію з волейболу. Святослав регулярно бере участь у спортивно-патріотичних конкурсах і має добрі результати. В позаминулому році був одним з переможців конкурсу «Я козацького роду» і відпочивав у спортивному таборі «Козацька фортеця». Тут вчився верхової їзди, веслування. В минулому році виграв конкурс на відпочинок у таборі братів Кличків «Майстерня успіху». Взимку разом з батьком ввечері відвідували з успіхом курси бойового гопака.

Єва-Марія на відмінно вчиться в школі, а також в музичній школі гри на піаніно; має певні здобутки в бальних танцях, навчаючись у студії «Сузір'я», де двічі отримувала призи за перше і друге місце в сольному номері та перше місце в міжнародному конкурсі з групою «Адажіо». Дуже добре вчиться, пробує писати маленькі оповідання, казочки, деякі з них ми надсилаємо до журналу СУА «Наше життя».

Сім'я – це праця, багато домашньої роботи, турбота один про одного. Наші старші діти дуже допомагають нам, батькам, в домашній праці, прибираючи за меншими, в городі та садку, з яких ми протягом літа маємо свіжу

ярину, ягоди, фрукти та заготовляємо на зиму продукти. Це є великою підмогою в наш час. Старші охоче займаються меншими, даючи нам, батькам, змогу працювати в господарстві та над собою. В господарстві є коза, крілики, кіт і дві породисті собаки. Діти дуже люблять бавитися з ними, годувати. Взимку старший син розчищав сніг на подвір'ї.

Перед сном родина вклякає до вечірньої молитви, а кожної неділі їдемо до церкви, де Святослав прислуговує священникові. Разом з невеликою церковною громадою святкуємо різні свята, ювілеї. Наша церква – це дім родини, мир і спокій, де можна відпочити душею й тілом, де тебе зрозуміють, підтримають у важку хвилину і завжди подадуть руку допомоги. Це наша родина відчула, коли нас спіткало горе. Левчик у восьмирічному віці захворів вірусним менінгітом, в результаті якого втратив зір. Ми не втрачаємо надії на його видужання. В цій надії нас активно і морально, і матеріально підтримують наші друзі, наша церковна громада, за що ми їм

надвзвичайно вдячні. До речі, хочу ще раз подякувати Союзу Українок Америки за одноразову грошову допомогу на придбання дорогих ліків для нашого синочка.

Дуже хотілося б, щоб день 15 травня став особливим святом, адже українці споконвіку славилися міцним сімейним устроєм, багатодітністю, духовною єдністю поколінь, повагою до батьків та до жінки-матері.

Маріанна Онуфрик,
кандидат економічних наук,
м. Ірпінь, Україна.

Сім'я
як основний
елемент
суспільства
була і
залишається
берегинею
людських
цінностей,
культури
та історичної
спадкоємності
поколінь.

Вислови про матір та бабусю

Перший дарунок, який дає нам мати – це життя, другий – любов, і третій – розуміння.

Д. Брауер.

Серце матері – невичерпне джерело чудес. – *П. Баранже.*

Рука, що гойдає колиску, править світом. – *У. Валлас.*

Ви не перестанете бути дитиною, поки у вас є мама. – *С. Джейет.*

Все найкраще в людині – від променів сонця і від молока матері. – *М. Горький.*

Бабуся – це наймиліший спогад дитинства.

Бабуся – це не вік, це стан душі.

Бабуся – це мама з великим досвідом.

У серці бабусі цвіте сад любові.

On This Mother's Day...

A mother is the truest friend we have, when trials, heavy and sudden, fall upon us; when adversity takes the place of prosperity; when friends who rejoice with us in our sunshine, desert us when troubles thicken around us, still will she cling to us, and endeavor by her kind precepts and counsels to dissipate the clouds of darkness, and cause peace to return to our hearts. – *Washington Irving*

A mother is a person who, seeing there are only four pieces of pie for five people, promptly announces she never did care for pie. – *Tenneva Jordan*

Mother is a verb, not a noun. – *Proverb*

To My Mother

by Christina Rossetti (1830-1894)

To-day's your natal day;
Sweet flowers I bring:
Mother, accept, I pray
My offering.

And may you happy live,
And long us bless;
Receiving as you give
Great happiness.

*To all mothers and mothers-to-be among our readers,
Happy Mother's Day!*

To our new members - Welcome!

NEW JERSEY REGIONAL COUNCIL

75 ROCKSOLANA HALIBEY
75 CHRISTINE SZKWARKO
75 TANYA TEMNYCKY
98 ANN MIELE

BRANCHES-AT-LARGE

56 ALEXANDRA POPEL
56 KATIA POSNACHIWSKY
126 YARYNA TURKO BODROCK

CENTRAL NEW YORK REGIONAL COUNCIL

62 ANNA MARIE HIRNIAK

NEW YORK NORTH REGIONAL COUNCIL

49 JULIA BLENDONOHY

NEW YORK REGIONAL COUNCIL

113 ADRIANA DROHOMIRECKY
113 ORYSIA STRYZAK
125 NADIYA BURMAKA
125 GALYNA GOLOVENKO
125 NATALIA KOVALYSHYN
125 BOHDANA KURCZAK
125 IRYNA LEGOUN

CHICAGO REGIONAL COUNCIL

29 OLYA SMYSZNIUK

DETROIT REGIONAL COUNCIL

50 ELAYNE EBERHART

СИЛА МАТЕРИНСЬКОЇ МОЛИТВИ

...Цієї ночі Улянї снівся страшний сон. Снилася їй гроза, яку колись їй довелося пережити. Це було у далекому дитинстві, коли Улянка була малою дівчинкою і разом із сусідськими дітьми пасла корівок далеко від хати. Ранок був таким ясным і сонячним, що про грозу нічого не нагадувало. Вже і сніданок був готовий: кусень хліба, пляшечка молока. Одному хлопчикові мати вділила трохи сала. Улянка пов'язала хусточку, закинула за плечі торбинку і миттю вибігла надвір. На луку було так гарно, так затишно! Поки корівки ласували соковитою травою, діти бігали один за одним. Потім потомилися, посідали в коло і почали розповідати один одному страшні історії.

Першим помітив величезну хмару, яка сунула на село, найменший хлопчик. Він і забив тривогу. Діти почали заганяти корів, але ті безтурботно жували траву. Раптом зірвався страшний вітер, небо миттєво почорніло, ховаючи у важких хмарах сонечко. Здавалося, що серед липневої днини раптом повалить сніг. Улянка чимдуж бігла за своєю корівкою Мартою, відчайдушно біла її лозиною, примовляючи: «Геть! Пішла геть! Додому!» Здавалося, що небо розверзлося, і злива накрила з головою і малих дітей, і їхніх корівок, які відчайдушно мугикали. Невідомо, чи вдалося б Улянці відігнати свою непокірну Марту, якби не рішучість білявого Іванка. Той не розгубився: схопив корову за мотузку і потягнув її на сухе місце. Корова, зрозумівши, що її витягають з багнюки, вже не пручалася, а підкорилося своєму рятівнику. Улянка вимокла до ниточки. Вона тремтіла від холоду і страху. Найбільше вона боялася блискавок, які перерізали чорне небо жовто-червоними стрічками. Здавалося, що небом ширяють комети, які прибули із далеких світів. Улянка боялася дивитися на небо і тому йшла за Іванком, низько нахиливши голову. А коли побачила маму, яка вибігла за село її зустрічати, не витримала і розплакалася. Вона хотіла подякувати Іванкові за допомогу, та від холоду її зуби дрібно вистукували, а сама вона мала такий жалісливий вигляд, що Іванко посміхнувся. Улянку це чомусь образило: їй здалося, що хлопець насміхається над нею. І тому вона змовчала, і тільки ближче притиснулася до Марти, ніби шукаючи в неї захисту.

...Треба ж такому трапитися, що через багато років її наздогнав далекий спомин дитинства. Хоча в Уляни вже був дорослий син,

студент медичного інституту. Згадавши Назара, Уляна посміхнулася. Син із дитинства хотів бути лікарем. Скільки себе пам'ятав, завжди приносив додому усіляку живність. То пташку із підбитим крилом принесе, то безпритульного пса притягне. І для кожної тваринки у Назара знаходилися гарні слова. Та й з людьми вмів ладити. Умів заспокоїти і підтримати як молодшого від себе, так і старшу людину. І рука в нього була легка. Якось Уляна поралася по господарству і боляче поранила собі руку. Від несподіванки скрикнула і закусила губу. «Не буду Назарові говорити, – промайнула думка, – сама перев'яжу руку». Та де там! Кров біла фонтаном і Уляна не на жарт злякалася. Але Назара кликати не довелося. Наче відчувши біду, сам увійшов до кухні. Не вимовивши ані слова, мовчки взяв маму за руку, зупинив кров, обробив рану. Його рухи були вивіреними, точними. Уляна, спостерігаючи за роботою сина, не відчувала болю. Раділа, що син вже дорослий, може дати собі раду. Здавалося, матері тільки жити і радіти, але на серце лягав смуток. Стискається воно у тривозі і тузі, б'ється, наче зранена пташка. Та ще й цей сон... Гроза не вщухала всю ніч, і Улянї здавалося, що вона досі чує далекий гуркіт грому. Цілісний день провела у тривозі.

Коли Назар повернувся додому, не витримала, – кинулася назустріч. Помітила, що в очах сина причаїлася тривога. «Щось сталося? – Уляна дивилася на нього з острахом. – Погана новина?» Назар обійняв матір, погладив по голові, як маленьку дівчинку, і сказав: «З навчанням доведеться почекати. В армію мене забирають». Уляна як почувла цю новину, так і знепритомніла. Коли прийшла до тями, нікого не впізнавала довкола себе. Отже, сон був в руку. Назара забирають в солдати, але навіть не це було найстрашнішим. Уляна відчувала своїм серцем, що його забирають на афганську війну! «Нічого, – Назар намагався заспокоїти матір. – Там вже багато наших хлопців. Усі такі засмагли, наче африканці! Там же спека і завжди сяє сонце». Він ще й жартує! Улянї здавалося, що вона марить, і перед її очима постають страшні картини. І вона, і Назар добре знали про те, що з тієї спекотної країни, де завжди світить сонце, вже повертаються наші хлопці. Якби ж то вони поверталися живими, та на жаль... Зовсім молоденькі солдатикки, які ще нічого не бачили у житті, поклали свої голови на чужій війні... Навіщо? Заради чого?

Уляна уявляла, що така сама доля може спіткати її Назара, і не могла стримати сліз. А раптом і він?! Від самої думки в Уляни терпіли руки і віднімалися ноги... Тоді вона – вирішила відразу – піде за ним слідом. Якщо заберуть Назара, їй вже нічого не треба. Життя скінчиться відразу, як він піде за поріг рідної хати...

Назар стояв біля вікна, розкуйовджуючи свої неслухняні кучери, і про щось думав. Про що ти думаєш, синку? Уляна хотіла підійти до нього, обійняти, розпитати про те, що його непокоїть... Але вона боялася, що не стримає емоцій, розплачеться, і тим самим зіпсує синові настрій. Раптом Уляна відчула, як до неї повертаються сили. Ще мить тому їй здавалося, що усі життєдайні сили полишили її назавжди, і вона почувалася геть розчавленою і спустошеною. Та наче хтось вдихнув життя в її душу, і Уляна відчувала це фізично. Вона зрозуміла, що якщо зараз опустить руки, зламається, то це вже назавжди. І якщо вона буде переможеною і знесиленою, то хто підтримає Назара? Вона вже не плакала і не зітхала.

Назар пішов, а все життя матері перетворилося на суцільне чекання. Іноді Уляні здавалося, що то вона ковтає розпечене повітря, і то її саму бере під приціл душман. Дивно, але вона зовсім не відчувала ненависті до того афганського солдата. Розуміла, що під розпеченим і гарячим сонцем той боронить свою землю, яка нагадувала суцільну пустелю, всипану камінням. І от на цю чужу землю доля закинула Назара та тисячі українських хлопців. Навіщо їм ця війна? Уляна подумки зверталася до афганських солдатів, ніби пояснюючи їм: «Наші хлопці прийшли на вашу землю не з власної волі. Вони – лише заручники на чужій війні. Змилуйся, Боже, над нашими хлопцями, які ні в чому не винні, і дозволь їм повернутися на рідну землю, до їхніх матерів». Уляна молилася так щиро і віддано, бажаючи сили небесні і Божу Матір, що забувала про все на світі. Вона щодня розмовляла з Назаром, ніби він нікуди і не від'їжджав.

Одного ранку, коли Уляна поставила на плиту чайник, до вікна залетіла ластівка. Хтось поранив бідолашну пташку, бо вона знеможено впала на підлогу. Уляна кинулася до пташки, обережно взяла її в руки і почала роздивлятися. У ластівки було зламано крило, а на ніжному пір'ячку запеклася кров. Жінка так хвилювалася, що не звертала навіть уваги на чайник, який загрозливо шкварчав, нагадуючи забудькуватій господині про небезпеку. «Зараз, зараз, потерпи, моя ластівко, – Уляна дмухала з усіх сил на крильце, – я тобі допо-

можу». Тримаючи пташку в руці, вона зняла чайник з плити. Пташка стихла в її руках, і ця її довіра так вразила Уляну, що вона поцілувала ластівку в голівку. Було тихо, лише стукало сердечко малої пташини. «Що робити, синку?» – запитала Уляна, ніби Назар був поряд. Вона подумки питала поради у свого сина – лікаря. «Певно, у мене вже галюцинації, – жінка втомлено провела рукою по чолу. – Бо з якого дива мені відомо, яку допомогу надати пораненій пташині? Ніби сам Назар розповів, що робити і чим допомогти пораненій ластівці». Уляна дивувалася своїм рухам – чітким і вивіреним. Колись так само їй було незрозуміло, як це її син не втрачає свідомість, побачивши кров. Вона ж сама страшенно боялася навіть краплини крові. Чомусь завжди згадувала слова, почуті від дідуся у дитинстві: «Кров людська – не водиця. Бережи себе і інших». Ні, вона не була стовідсотковою боягузкою, а от крові боялася. Дивно, але Назар завжди був спокійним і мужнім. Навіть того дня, коли бачив перед собою заюшену кров'ю людину. Чи то його мужність передалася матері, але вона нікого і нічого не боялася. Лише сама собі дивувалася, коли обережно поклати ластівку на ковдру, очистила і обробила її ранку. Щоправда, довго дмухала на її крильце, примовляючи, наче малій дитині: «Все буде добре, ти житимеш. А коли я тебе вилікую, ти випурхнеш у вікно і полетиш в синє небо». А потім вона загорнула пташку у вовняну тканину і носила на руках, притиснувши до серця. Цієї миті вона загадала бажання, якого навіть сама злякалася: «Якщо рана швидко загоїться і ластівка стане на крило, зовсім скоро повернеться Назар». Від хвилювання Уляна зойкнула: «Що це я таке вигадала? А якщо із ластівкою щось станеться і вона більше не зможе літати? То що тоді – Назар не?..» Що буде далі, Уляна навіть боялася думати. Вона лише притиснула руки до грудей і шепотіла: «Ні – ні, цього не може бути! Все буде добре! Ластівка полетить і Назар повернеться! Він так потрібний своїй рідній землі, своїй Україні!».

Назарові снівся дивний сон. Він бачив, як бігає під дощем, торкаючись босими ногами вогкої землі. Це було так приємно – хлюпатися під дощем, і ковтати дощові краплі. Назар навіть у сні дивувався, чому ті краплі такі солодкі. Ніби хтось підсолодив їх, і Назарові вони видавалися найсмачнішими від усіх цукерок. Тут, в Афганістані, він вже давно не бачив дощу. Так само, як не ходив босими ногами по землі. Якби його воля, він стягнув би з ніг ті остогидлі чоботи і пожбурих їх яко-

мога далі. Назар розплющив очі і роздивився довкола. Шкода, що то був лише сон, тільки сон... От вже прокинувся його товариш Павло Верещак, волинянин, з яким вони здружилися на чужині. У хлопця були такі сині очі, що Назарові здавалося, ніби він дивиться в озера. «Дивлюсь в твої очі, ніби в сині озера Волині, – прошепотів йому на вухо Назар. – Мабуть, не одну дівчину причарували твої очі?» Він позмовницькому підморгнув Павлусеві. Хотілося якось підтримати товариша, та й себе заодно. Бо на війні – як на війні. Кожен новий день може бути останнім. Тож треба радіти кожній прожитій хвилині. І ніколи ні про що не шкодувати. Назар привчав себе жити за цими правилами з перших днів перебування в Афганістані. Із перших своїх кроків на цій чужій землі. Землі, обпеченій гарячим сонцем і політій кров'ю ні в чому не винних хлопців, яких уважали тут завойовниками.

...А потім був один із найзапекліших боїв, в якому довелося брати участь Назарові. Два тижні провели вони у горах, на пакистанському кордоні. Було наказано будь-що знищити душманів, які засіли в горах намертво. Так, вони були у своїх горах, на своїй землі. Вони знали тут кожну стежинку і кожен камінець. А що ж прийшли хлопці? Наче сліпі кошенята, яким часто-густо доводилося відстрілюватися навмання. Козацька кров забурлила – хлопці були мужніми і безстрашними! Мусили хоча б зберегти себе, бо гірський народ непереможений. Вони готові усі загинути, та не віддати своєї землі! І тоді керівництво кинуло на підмогу нашим воякам ще один батальйон. Довелося йти півночі, щоб дістатися до позицій «духів» лише на світанку. Та хтось із місцевих вже подав своїм сигналом, аби ті були напоготові. «Духи» відкрили вогонь на ураження. Що тут почалося! Якщо на землі існує пекло, то Назар опинився у самісінькому його епіцентрі! Не розібрати було нічого: ані хто в кого поцілів, ані хто в кого влучив! Назар задихався від пилу, ковтаючи повітря, і намагаючись не випустити з поля зору Павла Верещака. Якоїсь миті йому здалося, що все це відбувається не насправді, а наче у кіно. Назар лише бачив, як «дух» поцілів в його командира, і вже брав під приціл Павла... Не тямлячи нічого, Назар навмання кинув гранату... Бачив лише, що командир впав, прикривши голову руками. Назар повз до нього, обдираючи в кров руки, дряпався так відчайдушно, ніби це була остання мить життя... Ще трохи, ще... Чому ж так повільно перегікає час? Здавалося, що він повз до командира цілу віч-

ність... То був зовсім молоденький хлопець, добродушний і веселий... Росіянин Альоша зі Смоленщини... Назар тягнув його по землі, прикриваючи собою від душманської кулі. Навіть хотів послухати пульс, та у цій колотнечі нічого не бачив і не чув. Назар лише повторював весь час: «Зараз, зараз, тримайся... А я – миттю... От тільки за Павлом ще змотаюся – і повернуся... Там же залишився лежати мій товариш Павло...» Ні, Назаре, ти вже не встигнеш за Павлом... Ти мариш, але Альошу тобі все-таки вдалося врятувати. Про це він дізнався пізніше, коли лежав горілиць на землі, а все тіло так немилосердно пекло, ніби він побував у пеклі... Павла відвідав вже у госпіталі. Тримав його за руку. Сльоза витекла із синіх очей Павла і застигла на його неголеній щоці: «Все, Назаре... Відвоювався я... Душман знав, куди поцілити – у самісіньку спину... А це означає, що попереду на мене чекає повна нерухомість...» Назар міцніше стиснув руку товариша: «Ще не все втрачено, брате... Операція може бути вдалою, і тоді ти танцюватимеш на весіллі! Ну, усміхнися мені! Погляну в твої очі, наче в сині озера Волині...» Павло відвернувся від друга, щоб не засмучувати ані його, ані себе. Сині озера плакали, і була в них така туга і безвихідь, що Назар не знайшов потрібних слів. «Ти ж лікар, друже, – нарешті глухо заговорив Павло. – Тож мусиш знати, що з такою травмою на весіллях не танцюють... Тож відтанцюєш за мене... І живи за мене, будь ласка!» Над Афганом палало розпечене чужинське сонце, і було воно схоже на гігантський млинець, яким чомусь не хотілося ласувати...

...Ластівка сиділа на Уляниній долоні. Вони дивилися в небо разом і кожен думав про щось своє. Мить – і пташина відірвалася від Уляниної долоні, несміливо змахнула крильцятами і раптом сіла за землю. Серце Уляни несамовито забилося. Вона, не відриваючи погляду, слідкувала за тим, що робитиме ластівка далі. Пташка, зробивши коло, раптом прощально змахнула крильцятами, і полинула в синє небо. Уляна постояла що трохи і повільно пішла додому. Раптом хтось доторкнувся до її плеча. Від несподіванки Уляна не сміла навіть поворухнутися. Та побачивши солдатську форму, все зрозуміла. Назар простягнув до неї руки, а вона лише повторювала: «Ластівка, ластівка моя...» А десь високо у небі літала безстрашна маленька пташка, радіючи вітру і волі. І хто знає, може летіла вона в край озер, щоб поглянути в їхні сині очі?

Наталія Осипчук,
член Національної Спілки письменників України.

ПРАЦЯ СОЮЗЯНОК В ОКРУЗІ СУА ЧІКАГО

Розбуджується від зимового сну весна. Відчувається тепло, радість в душах та серцях приятелів та кожного, хто тебе оточує. 23-24 березня 2013 р. було людно в Українському Національному музеї. Тут 101-ий Відділ Союзу Українок Америки спільно з Музеєм організували весняний базар.

Всі громадські організації міста Чікаго приготувляються в якийсь спосіб до Великого Дня – Великодня, організують базари. Кожен бажаючий міг придбати собі все, що йому до вподоби і потреби: писанки, різноманітні намиста, картини, розпис на шовку, українські сувеніри, поштівки та інші мистецькі вироби.

У весняному базарі взяли участь: Віра Самиця з писанками, Лариса Кецала з намистом, яке виготовляє з дорогоцінного каміння, Христя Соболь з образами, Еріка Комоні із розписом шовкових шаликів. Ліна Косик демонструє свої роботи гачком, а Віктор Пакош – одяг (я купила у нього пальто, вишите майстринею Стефанією Кульчицькою з Канади), а також різні сувеніри. Катерина Гриневиц та Вікторія Кавка свій бутик наповнили українськими прикрасами.

Хочу відзначити своїх посестер з 101-го Відділу СУА Христю Соболь, Віру Самиця, Ларису Кецала, які постійно беруть участь у різних фестинах та базарах.

До праці в організації базару долучились голова нашого відділу Марія Шпитко, Оленка Матвіїшин, Марійка Климчак, Оленка Шкробут, Маса Ганкевич, Софія Ощудляк, Люба Маркевич, Анна Йоля, Євгенія Бискоші та інші. Кожен зароблений гріш буде використано для української справи та для допомоги потребуючим, для висилки пачок в сиротинці України.

У всіх відділах Округи СУА Чікаго відбуваються цікаві тематичні зустрічі та сходни. Наприклад, 22-ий Відділ СУА бере активну участь у засіданнях Округної управи; 29-ий Відділ СУА глибше знайомить своїх посестер з життєписом пань свого відділу, про що розповіла голова відділу Катя Івасишин; 36-ий Відділ СУА, де головою є Люба Новик, організовує щонеділі каву у своїй парафії; 85-ий Відділ СУА дбає про роботу у «Вишневому садочку».

А нещодавно 101-ий Відділ СУА організував несподіванку, зробивши *baby shower* для наймолодшої членкині Олі Зварич, яку приві-

тали з народженням другого синочка Данилка.

Оля Зварич (101-ий Відділ СУА) з подарунками під час baby shower.

Щомісячні засідання Округної управи СУА, які проводить довголітня голова Любомира Калін, проходять теж дуже плідно. Тут вітаємо союзянок з уродинами, які народилися в даному місяці. Пані задумують бажання, задуваючи свічку на святковому торті, придбаному головою округи.

Зліва: Люба Новик (36-ий Відділ СУА), Оленка Харкевич (22-ий Відділ СУА), Оленка Шкробут (101-ий Відділ СУА) під час святкувань своїх уродин в місяці березні.

Округа СУА в Чікаго працює для добра Союзу Українок Америки, для збереження ідентичності, культури та традицій українського народу в Америці.

Марія Щерб'юк,
пресова референтка Округи СУА Чікаго.

ВЗІРЦЕВИЙ ВІДДІЛ

10-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки, Округа Філядельфія

В кінці 40-50 років почали приїжджати до Філядельфії з переселенчих таборів Європи нові українські емігранти. Найбільше з них поселивались в дільниці міста, де вже існувала українська церква Св. Миколая, горожанський клуб, прицерковні і громадські організації, де жили українські родини попередньої еміграції. Вони щиро вітали і допомагали новоприбулим.

Тоді група ідейно свідомих жінок задумали, що зорганізовано буде їм краще побороювати всякі труднощі нового життя на чужині і рішили вступити в ряди Союзу Українок Америки. На цей час у Філядельфії вже існували відділи СУА, але з огляду на невідгідний доїзд до інших дільниць міста рішили заснувати новий відділ. Так повстав в 1953 році 10-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки. Першою головою відділу була Ірена Дяків. Жінки радо вступали до відділу, і вже в короткому часі нараховувалось понад 90 членок. Були це старші жінки з досвідом, які ще належали і працювали на рідних землях в рядах Союзу Українок, були і молодші, які вчилися від них. Намічено плян праці, яка у відділі була різноманітна і проходила в ділянках культурно-освітній, імпрезовій і харетативній.

На кожних місячних сходах читали доповіді на літературні, історичні, мистецькі теми, також і на актуальні, які цікавили наших членок, події в Україні, в діаспорі та світі. На сходах перерахували обіжники з Головної Управи і Округу СУА.

Управа і членство відділу влаштували різні імпрези, відзначаючи історичні дати: свято в честь Лесі Українки – патронки відділу, Листопадовий Чин, свято Жінки-Героїні, сумну річницю Голодомору, День Матері та інші. Також влаштували розвагові імпрези для членок і громади, забави для дітей та молоді, чайні вечорі, свячене, новорічні забави, запусти і традиційний Андріївський вечір з чудовою програмою.

Членки відділу брали участь у Евхарестійному Конгресі (в народних строях і прапором СУА). Щорічно відділ брав активну участь в міжнародному Фестивалі у Філядельфії (при співучасті понад 60-ти національностей). Членки відділу допомагали в бібліотеці “Молода Просвіта”. При відділі були курси вишвання, в’язання і обрядового печива.

Однак найбільше уваги присвятили ділянці суспільної опіки, допомагаючи українським людям у різних країнах поселення. Потреба була велика. Безліч пакунків з одягом, взуттям і харчами вислано до Бразилії, Аргентини, Польщі, а згодом і до України. Надано грошову допомогу потерпілим від повені в Прикарпатті, оплачували стипендії до Бразилії і України. Деякі членки особисто спонсорували стипендії учням в Україні. Відділ опікувався бабусею в Німеччині, передплачував журнал «Наше Життя» в Україну. Не перелічити, скільки грошей потрібно було, щоб усе це оплатити.

Для придбання фондів відділ влаштував продаж різдвяного і великоднього печива, збірки на день матері і батька, коляду, базарі, приходи з імпрез і добродійних датків. Не забували потребуєчих і немічних тут, на місцях, відвідували хворих по хатах, лікарнях і піклувальних домах.

Усі фінансові зобов’язання до Головної і Округної Управи виконували точно і на час, виконували різні проекти, започаткованими Головною Управою, як: фонд Чорнобиля, “Молоко і Булочка”, Стипендійну акцію, відділ був членом Українського Музею в Нью Йорку, жертвував на Пресовий фонд журналу «Наше життя».

При відділі існував хор під орудою Ірени Чуми, який своїми виступами збагачував імпрези відділу, округи, інших відділів і громадських організацій. В 1989 р. відзначили наше 35-ліття святочним бенкетом з мистецькою програмою при великій участі запрошених гостей.

Дві членки відділу були головами Округної управи: Наталія Лопатинська і Ростислава Матла, а Галина Гомзяк була довголітня секретарка. Членки відділу брали участь у відзначенні Округою Філядельфія 50-ліття журналу «Наше життя» і 70-ліття СУА. Голови і делегатки відділу брали участь в усіх конвенціях СУА, де були нагороджені грамотами за довголітню і жертвенну працю в рядах СУА.

Час минав, число членок постійно зменшувалося, деякі міняли місця проживання, а багато старших і немічних відійшли у вічність. Однак ті, що залишилися, в міру можливості далі виконували свої завдання і обов’язки для добра СУА і громади. Пройшли

літа, праця у відділі сповільнилася, припливу нового членства небуло і залишилася невеличка група, усі похилого віку. Тоді по довгій застанові членки прийшли до висновку, що не в силі даліше активно працювати і на сходинах 26-го січня 2009 року з болем серця рішили закрити свій 10-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки після 56-літнього існування. А членки, які залишилися, усі рішили стати Вільними членками СУА і зразу заплатили членські вкладки за два роки – 2010 і 2011.

Головами 10-го Відділу СУА були: Ірена Дяків – перша голова, Наталя Лопатинська, Іванна Гентиш, Олімпія Гайдучок, Ростислава Матла, Анна Забродцька, Галина Гомзяк, Теодозія Гарасевич.

Заощаджені гроші Відділу розподілено на наступні цілі:

- 600 дол. – Український Музей в Нью Йорку
- 600 дол. – Степендійна Акція СУА
- 600 дол. – Пресовий фонд журналу «Наше життя»
- 500 дол. – Суспільна Опіка СУА (допомога сиротам в Україні)
- 500 дол. – Суспільна Опіка СУА (допомога і догляд для старших)

200 дол. – дар Окружній Управі СУА Філадельфія

250 дол. – новій управі 10-го Відділу СУА на щасливий початок

1,000 дол. – церкві Св. Миколая, як чинш і подяка за вживання парафіяльних приміщень на сходини, різні імпрези відділу за усі довгі роки.

Окружна Управа тривожно зреагувала на таку прикру вістку, тяжко було з цим погодитися, щоби такий важливий і діяльний відділ перестав існувати. Організаційна референтка округи рішила передати відділ молодим жінкам, які саме збиралися вступати до СУА. Членки 10-го відділу СУА дуже радо погодилися, бо дуже тяжко було їм закривати чи ліквідувати свій відділ, де пройшли молоді літа, де пережито радощі успіхів, де дружньо разом працювали для добра СУА.

28 лютого 2010 року відбулося урочисте передання славного 10-го Відділу СУА довголітніми заслуженими членками молодим жінкам, недавно прибулим з України, які, повні мрій і плянів на майбутнє, почали продовжувати існування відділу.

*Анна Забродцька,
колишня голова 10-го Відділу СУА.*

*Передача 10-го Відділу СУА старшими членками молодим.
Зліва, сидять: Надя Опушинська, Анна Матковська, Анна Вомпель, Галина Утриско,
Анна Забродцька, Наталія Мацьків, Стефанія Нитяга. Стоять: Уляна Туркевич, Юлія Пенчак,
Віра Партем, Галина Рубан, Мар'яна Бурачок, Ірина Коваль.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 34-го ВІДДІЛУ СУА, КОГОВЗ, ОКРУГА ПІВНІЧНИЙ НЬЮ ЙОРК

Загальні збори 34-го Відділу СУА відбулися 24-го лютого 2013 р. Голова Марія Моцюк відкрила збори молитвою і привітала голову Округної Управи Центрального Нью Йорку Марію Кейд та всіх присутніх членок відділу. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять довголітніх членок СУА Ольги Павлів і Стефи Поповської, які увійшли до вічності в 2012 р.

Збори проводила Христя Кифор, секретарювала Ліля Баран. Присутні прослухали звіти членів уступаючої управи.

Обрано нову управу відділу у такому складі: Оксана Цюпка – голова, Галина Логан – секретар, Уляна Омецінська – заступниця голови, Катруся Барсигян – скарбник.

Референтки: Дарія О'Ніль – культосвітня, Христя Кифор – суспільної опіки, Оксана Люпе – організаційна і музейна. Господарські референтки – Віра Галібей, Марія Гудак, Ніна Левицька. Контрольна комісія: Галя Гіберт, Марія Моцюк і Славця Перрі.

Новій управі відділу бажаємо багато успіхів у майбутньому році.

Уляна Омецінська,
заст. голови 34-го Відділу СУА.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 101-го ВІДДІЛУ СУА, ОКРУГА ЧІКАГО

*Членки 101-го Відділу СУА.
Голова Марія Шпитко
(сидить третя зліва).*

Щорічно весною 101-ий Відділ СУА проводить Загальні збори. Цьогорічні збори відбулись 3 березня 2013 року в домівці Союзу Українок Америки.

Головою зборів була Оленка Матвіїшин, секретарем Катя Зварич. Всі члени управи відділу звітували про свою працю. Голова відділу Марія Шпитко охарактеризувала працю всіх референтур та подякувала всім членкиням відділу за співпрацю. Вона підкреслила приналежність кожної з нас до Союзу Українок Америки – жіночої організації, яка збагачує всіх нас силою духу і взаємної пошани.

До відділу на протязі цього року вступили три нові членки: Люба Маркевич, Джоан Пенік та Леся Зазуляк.

Нову управу відділу вибрано в такому складі: Марія Шпитко – голова; заступниці – Оленка Матвіїшин і Катя Зварич; скарбник – Ляриса Еліяшевська.

Референтури: кореспонденційна – Оля Зварич і Оксана Добрянська, організаційна – Оленка Шкробут, імпрезова – Марія Ганкевич та Ірина Стебельська, культурно-освітня – Уляна Гриневиц і Леся Зазуляк, пресова – Марія Щерб'юк, суспільна опіка – Софія Ощудляк і Оля Поливка, стипендійна – Христя Таран, господарська – Анна Бискош і Йоля Бискош.

Контрольна і номінаційна комісії: Уляна Гриневиц, Люня Полюхович, Оленка Прийма.

Марія Щерб'юк,
пресова референтка 101-го Відділу СУА.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 108-го ВІДДІЛУ СУА ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ, НЮ ГЕЙВЕН, ОКРУГА НОВА АНГЛІЯ

Загальні збори Відділу відбулися 3 березня 2013 р. в церковній залі св. Михаїла. Збори відкрила голова відділу Рома Тібодо. До президії увійшли Ганя Салемі – голова, Орися Яворська – секретарка. Заслухано звіти всіх членок управи і контрольної комісії.

На пропозицію номінаційної комісії обрано нову управу відділу. Ганя Салемі – голова, Рома Тібодо – заступниця голови, Орися Яновська – протоколярна секретарка, Славка Горбата – скарбник. Референтки: Дарія Марків – організаційна, Данка Заковоротна-Сендич – культурно-освітня та імпрезова, Марійка Антонишин – пресова, Ольга Фурманик – суспільної опіки, Христина Мельник – мистецько-музейна, Уляна Зінич – стипендійна, Арета Геран – архівна. Контрольна комісія: голова – Діонізія Брочинська, Дарія Марків і Ольга Фурманик – члени.

Зліва: Славка Горбата – скарбник, Ганя Салемі – голова, Рома Тібодо – заступниця голови, Орися Яновська – секретарка.

Новій управі 108-го Відділу СУА бажаємо доброго здоров'я і найкращих успіхів у праці для СУА і нашої громади.

*Марійка Антонишин,
пресова референтка 108-го Відділу СУА.*

Наша обкладинка

Ярослав Стадник народився 1926 р. в Черняхівцях, що в Західній Україні. Здобув мистецьку освіту 1950 р. в Академії Мистецтва у Римі (Італія), де також брав участь у виставках Організації міжнародних художників.

Прибувши до Америки, продовжував вищі студії мистецтва в університеті в Енн Арбор, штат Мічіган. Після одержання учительської посади продовжував навчання, яке закінчив 1956 р., здобувши магістерський диплом з мистецтва (рисунок і малярство).

Мистець був членом Американської організації художників і графіків; брав участь та отримував нагороди у різних виставках в містах Енн Арбор та Джексон, що в Мічігані.

Мав персональні виставки картин в олії та пастелі в Юніон, Нью Джерзі (1962 р.), в Сіднею, Австралія (1969 р.), в Нью Йорку (1978, 1979 і 1981 рр.), у Філядельфії (1980 р.), в Детройті (1983 р.) та у Веніс, Флориди (2008 р.).

Our Cover Artist

Jaroslav Stadnyk was born in Chernykhivtsi, Western Ukraine. He began to study painting and graphic arts at the Academy of Fine Arts in Rome, Italy. During his stay in Europe he exhibited in Rome, participating in various shows sponsored by the International Association of Artists during 1946-1950.

Upon his arrival in the United States, Mr. Stadnyk enrolled at the University of Michigan. He secured a teaching position and continued his studies, graduating in 1955 with a Master's Degree of Science in Design (drawing and painting).

As a former member of the Michigan Printmakers Association, he exhibited his work in Ann Arbor, Michigan, in 1954, and in Jackson, Michigan, in 1955, where he won a prize for his oil paintings. Mr. Stadnyk had personal exhibitions of oil and pastel artwork in Union, New Jersey (1962), Sydney, Australia (1969), New York City (1978, 1979, 1981), Philadelphia, Pennsylvania (1980), Detroit, Michigan (1983) and Venice, Florida (2006).

Відгук на листи до редакції журналу «Наше життя»

Останнім часом до редакції нашого журналу надійшли листи як від відділів СУА, так і від окремих читачів з відгуками про зміст журналу та зауваженнями і пропозиціями відносно покращення якості журналу.

Це свідчить про те, що журнал не лише читають, але й хочуть зробити його кращим, цікавішим, різноманітнішим. Конструктивна критика і намагання зробити журнал різностороннім приносить лише користь, спонукає редакційну колегію до пошуку нових форм висвітлення в журналі тих чи інших тем. Ми вдячні за листи до редакції всім, хто не байдужий до «Нашого життя».

Але не слід забувати, що журнал «Наше життя» – це перш за все пресовий орган Союзу Українок Америки, який вже 70-ий рік безперервно висвітлює на своїх сторінках діяльність організації, працю Головної Управи, окремих округ і відділів СУА. Це найголовніша мета журналу, і з цим питанням редакція справляється вповні. «Наше життя» є тією ланкою в організації, яка об'єднує всіх союзниць в одне ціле. Лише зі сторінок журналу союзниць, які проживають в різних куточках Америки, дізнаються про те, що робиться в організації, яку працю виконує той чи інший відділ, та чи інша округа СУА. На сторінках журналу союзниць діляться досвідом про проведену працю, можуть запозичити цікаві форми праці для своїх відділів і округ.

Союз Українок Америки є складовою частиною Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). В нашому журналі висвітлюється участь СУА в цій організації. Наприклад, щороку в місяці березні представники СФУЖО і СУА беруть участь в Сесії Комісії зі становища жінок у світі при Організації Об'єднаних Націй. У квітневому числі журналу можна знайти матеріяли про роботу цієї Сесії цього року.

Від часу заснування Союз Українок і в Україні, і в Америці бере участь у світовому жіночому русі, бореться за права жінок, тому ці питання для нас є головними. Журнал також постійно знайомить союзниць з видатними жінками як минулого, так і сучасності.

Всім відомо, що журнал «Наше життя» є двомовний. СУА існує вже майже 90 років. За цей час народилися і вирости в Америці нові покоління жінок українського походження, які є членами СУА. Ми маємо мішані двомовні відділи, а також англійськомовні. Деякі цікаві матеріяли друкуємо у двох мовах. Честь і хвала нашим англійськомовним союзницям, які відчують своє українство і є активними членами СУА.

В кожному числі журналу є сторінка «Наше харчування», дві сторінки присвячені малятам, одна сторінка для дітей шкільного віку, одна сторінка на медичні теми. По можливості, подаємо відомості про життя українців у світі.

В журналі друкуємо пожертви на різні фонди СУА, бо це є частиною праці нашої організації.

Шановні читачі, на нашу думку, журнал «Наше життя» має замало сторінок, щоб висвітлити у двох мовах всі питання, якими цікавляться наші членки. Проте редакція намагається в кожному числі розміщувати різноманітні матеріяли двома мовами, і журнал є цікавішим для тих членок, котрі читають і англійські, і українські статті.

Щиро запрошуємо наших читачів присилати до журналу дописи на ті теми, які вас цікавлять – ми радо помістимо. Редактори не можуть самі писати всі статті, а коштів для гонорарів СУА не має.

Якщо у Вас є ідея для допису до журналу, але Ви хотіли б порадитися, як саме її подати в письмовій формі, просимо сміливо звертатися до редакції за допомогою. Редакція «Нашого життя» тепер має окрему електронну адресу (unwlaourlife@gmail.com), на котру просимо надсилати всі матеріяли до журналу, запитання і пропозиції. Також нагадуємо нашим дописувачам, що редакція приймає тільки нові, авторські дописи, котрі раніше не друкувалися, і що **автор** відповідає за точність викладеної інформації та, у випадку використання інших джерел, за їх належне цитування. На прохання дописувачів редакція може вислати короткий огляд правил цитування електронною поштою.

Журнал «Наше життя» є для нас і про нас, тому мусимо його підтримувати і дописами, і пожертвами на Пресовий фонд, і знаходити нових передплатників. Тільки спільними зусиллями можемо зробити «Наше життя» не лише цікавим, але й захоплюючим.

Лідія Служ, головний редактор,

Олеся Валло, англійськомовний редактор.

As usual, spring is filled with lots of domestic and social activities in preparation for the season of renewal. It is also the time of year when many UNWLA Regional Councils and branches schedule their annual meetings. Besides these, the calendar below includes other events in which either a UNWLA Executive Board member or a Board representative participated.

March 9th – UNWLA Executive Committee meeting at New York City Headquarters. Special guest was President of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, Orysia Sushko.

March 16th – The Ukrainian Museum Board of Trustees quarterly meeting.

March 16th – UNWLA President and Sophia Hewryk, Vice President of Cultural Affairs, meet with Alexander Kuzma, Executive Director of the Ukrainian Catholic Education Foundation, and Dr. Taras Dobko, Senior Vice Rector of the Ukrainian Catholic University, to finalize formal documents as well as to discuss future plans for the UNWLA Women's Studies Lectureship at UCU.

Executive Director of the Ukrainian Catholic Education Foundation Alexander Kuzma and UNWLA President Marianna Zajac sign the official documents on the UNWLA Lectureship in Women's Studies at the UCU.

March 17th – UNWLA President attends the annual meeting of Self Reliance New York Federal Credit Union to formally thank its Board of Directors for its continuing support of the UNWLA.

March 24th – An annual meeting of Branch 17 of Miami, Florida, a branch at large, was organized and attended by Anna Macielinski, Membership Vice President, Roxolana Yarymovych, Members at Large Chair, and Orysia Zynycz, Liaison for Branches-at-Large. The meeting was called with the support and participation of President Irena Rakush. A new slate of branch officers was elected and the branch will resume its role in the Miami community. Ulana Romaniv became the new branch president.

April 6th – The annual meeting of the New York Central Regional Council was held at Holy Trinity Ukrainian Catholic Church in Kerhonkson, New York. UNWLA President participated via conference call.

April 13th – The scheduled annual meeting of the Chicago Regional Council took place at the UNWLA "domivka" and was attended by *Our Life* Editor-in-Chief Lidia Slysh. Ms. Slysh read greetings from UNWLA President, presented current information on the magazine and invited the Regional Council to mark the 70th anniversary of *Our Life*.

April 14th – Branch 49 of Buffalo, New York, celebrated its 80th anniversary at the St. Nicholas Ukrainian Catholic Church hall. Marta Stasiuk, UNWLA Honorary Member and former President of the Northern New York Regional Council, represented the National Board at this historic event, read greetings from the President, and presented the Branch with a certificate of appreciation for its decades of dedication to the organization.

April 14th – Annual New Jersey Regional Council "Den' Soyuzianky" was held at the Ukrainian American Cultural Center of New Jersey in Whippany, NJ. The full and well organized afternoon event proved that this is a vibrant and active regional council. Branches were invited to describe their ongoing work to the filled banquet room and two newly formed branches (133 and 134) were welcomed by the Regional Council President and UNWLA President.

April 15th – Andriy Kurochka (Senior program coordinator and museum project manager at the Ukrainian Catholic University) and his wife Halyna were accompanied by UNWLA President to a meeting with the Coordinator of Public Edu-

cation and Information at The Frances Lehman Loeb Art Center at Vassar College in Poughkeepsie, New York.

Andriy Kurochka and Marianna Zajac at Vassar College.

April 21st – New York Regional Council’s annual meeting held at UNWLA Headquarters. UNWLA Vice President of Cultural Affairs, Sophia Hewryk, represented the National Board while Member at Large Vera Kushnir discussed the XXX Convention preparation details. *Our Life* Editor-in-Chief attended to offer current information, answer questions and listen to suggestions regarding the UNWLA’s 70-year old magazine.

While we encourage the Regional Councils and branches to submit detailed articles about their own events, it is my pleasure to give you a preview of those we were proud to attend.

In the recent weeks, UNWLA office administrator prepared a comprehensive and current list of donors to the UNWLA Women’s Studies Lectureship at UCU (all donations were previously acknowledged in *Our Life*). This acknowledgment list will have appeared in the Ukrainian press by the time this issue is received by our readers. We again take this opportunity to thank all of our supporters!

Dr. Halyna Teslyuk, Coordinator of the UNWLA Lectureship at UCU, is currently planning the next two years of the program and should have her proposal for this timeframe ready by the end of the month. As reported before, the Lectureship will include an accredited course, seminars open to the public, and an annual series of lectures by a visiting professor (as well as ongoing research).

The seminar portion of the Lectureship for this spring is extremely interesting. The first seminar, which took place on April 10th, was entitled *Mary Magdalen: Who is this Woman? A Visual Case Study for the Interplay between Word and Image*. As announced to the UCU student body, “[a]mong the women mentioned in scripture, Mary Magdalen is a figure that has inspired artists throughout history. She is referenced briefly in scripture, yet her image, prolific in visual art, has also served to conflate, confuse, and misconstrue the person. This presentation examines the case of Mary Magdalen, a woman whom we know, or think we know. The focus will be on the way works of art shape our understanding of this person and how returning to scripture, the figure of Magdalen might be rendered anew.” The presenter was Dr. Rebecca Berru Davis who received her Ph.D. in Art and Religion in 2012 from the Graduate Theological Union in Berkeley, California. Her research is centered on women, in particular on the creative work by Latin American and U.S. Latina women, which may be seen in the home, the church and the community. The examination of the women’s role in scripture is an innovative topic which will no doubt be quite thought-provoking to all attending. Three additional seminars are scheduled for this academic year and we will bring you updates on a regular basis.

As I end this month’s update, I would like to compliment and thank the Board of the Regional Council of New Jersey on the planning and execution of its annual “Den’ Soyuzianky.” Its Board members refreshed everyone on the mission and programs of the UNWLA (Ivanka Olesnycky on the “Assistance and Aid to the Elderly” and New Jersey’s assigned nursing home in Tyvriv, Ukraine; Roxolana Misilo on the necessity of supporting The Ukrainian Museum; Honorary President Anna Krawczuk on the importance of the Scholarship Program) while incorporating their neighboring communities’ children’s dance groups and their families into the program. According to several of the attendees, this program reminded them of the years when emigrants from Ukraine arrived to the United States after the Second World War. As a person who was born in Canada, I did not experience these wonderful times, which bound Ukrainian families together. It is heartwarming to realize that such times do not have to be a thing of the past. Congratulations to the Regional Council of New Jersey!

THE FORTY-SEVENTH CIUS SHEVCHENKO LECTURE FOCUSES ON WOMEN'S RIGHTS IN UKRAINE

According to the news release from the Canadian Institute of Ukrainian Studies, Kateryna Levchenko, President of the International Women's Rights Center "La Strada-Ukraine," delivered the Institute's annual Shevchenko lecture on March 21st at the University of Alberta. The distinguished guest lecturer, who is known for her advocacy of women's rights and her involvement in combating trafficking in women and children, addressed the topic of social indifference to women's rights violations in Ukraine.

The lecture covered Ukraine's status in the area of gender equality as compared to other countries; evidence of discrimination against women in politics and the world of advertising; political persecution of Yulia Tymoshenko as well as the role which this widely publicized case has played in raising awareness about women's representation in government; and an overview of La Strada-Ukraine projects aimed at protecting women's rights.

Dr. Levchenko described various instances of women's rights violations, many of which occur on a daily basis in Ukraine. For example, hiring practices in Ukraine include specifying the desired sex of a future employee in job ads and discriminating against women with younger children and those over forty-five years of age. Women also routinely receive lower pay than men for doing the same type of work.

In the national parliament, women deputies are greatly outnumbered by men, and some of the highest-ranking Ukrainian politicians have been known to make demeaning remarks about

Dr. Kateryna Levchenko gives the annual CIUS Shevchenko lecture on March 21, 2013, at the University of Alberta.

Photo by CIUS

women's involvement in the political sphere. Dr. Levchenko cited a few of these, including Victor Yanukovych's assertion that a woman's "place" is in the kitchen and Prime Minister Nikolai Azarov's comment, made in 2011 in response to questions about choosing government staff members. "With all respect to women, I would like to mention that carrying out reforms is none of women's business," stated Mr. Azarov quite unabashedly.

Against the background of such disrespect for women and blatant disregard for their rights, La Strada and other non-governmental organizations pursue various avenues to combat gender discrimination and to provide assistance to women in need. Dr. Levchenko spoke about the establishment of an Expert Council that accepts appeals about violations of women's rights and works with the Ministry of Social Policy on cases of discrimination. She also described La Strada's aid projects in the area of violence against women, as well as the organization's many programs to promote and support gender education in Ukraine.

For more details on the lecture, see the CIUS news release from 4/17/2013 on the Institute's website.

Марта Тарнавська

**Темі Лесі –
з любов'ю**

Столітній ювілей –
великі роковини –
це наче дар небес –
найбільше із чудес –
великий привілей –
столітні уродини,

як у живих очах
ще світить блиск століття,
як розум не погас,
як зупинився час,
як в слові на устах
ще спомин довголіття.

Хай славиться життя
заслужено прожите,
лишаються сліди –
зароблені плоди –
не підеш в забуття:
в нащадках будеш жити.

Леся Яцкевич і Марта Тарнавська.

Woman with a Movie Camera: Recent Films by Ukrainian Diaspora Women

by Olesia Wallo

Making movies—rather than acting in them—is not often seen as a woman’s occupation. According to a recent “Celluloid Ceiling” report, in 2012 women comprised only 9% of directors who made the top 250 films of the year in the United States. The numbers are somewhat higher for independently produced films, especially documentaries, and for roles other than the directing one—for example, those of a film writer, a producer, or an editor. Yet even these figures are still very low.

In view of such statistics, discovering movies made by women of Ukrainian descent is doubly special. What follows is a short list of films that were directed and/or written by Ukrainian diaspora women in the last several years. Far from being a comprehensive survey, the list is just a sampling of diverse film work—and an invitation to further explore movies by talented Ukrainian women in North America.

***Folk!* (2008) by Roxy Toporowych**

Roxy Toporowych’s debut documentary looks at folk dancing as one of the hallmarks of Ukrainian cultural identity in the diaspora. The film’s catchy subtitle—“Finding our roots... in red dancing boots!”—reflects the warm and humorous tone in which Ms. Toporowych tells this unique story.

The documentary features several dance companies from the United States and Ukraine, most prominently the Syzokryli Dance Ensemble and its renowned founder and choreographer Roma Pryma Bohachevsky. Ms. Toporowych spent years collecting her footage during rehearsals and shows, and engaging the performers in informal conversations about what kept them dancing—year after year.

The film was screened widely in North America and in Ukraine, often as part of various film festivals. In 2010 *Folk!* was released on DVD, so if you have not had a chance to see it, you may be able to obtain a copy, including directly from Ms. Toporowych’s company—KinoRox Productions.

* *Many thanks to our contributing editor Olenka Shkrobot for bringing this film to our attention.*

The Whistleblower* (2010) by Larysa Kondracki

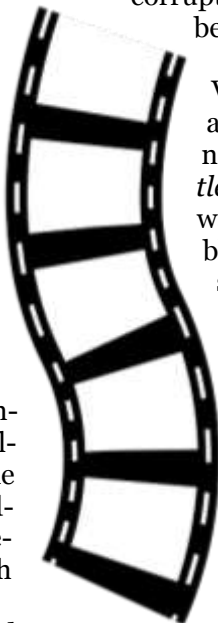
Co-written and directed by the Ukrainian Canadian Larysa Kondracki, *The Whistleblower* is the first feature film from this director. It is a thriller based on the true story of Kathryn Bolkovac, who attempts to put an end to a sex trafficking operation which she uncovers during her work as a UN peacekeeper in war-torn Bosnia. It proves to be a daunting task, especially because corrupt UN and government officials turn out to be part of the sex trafficking network.

The film starred Rachel Weisz, Vanessa Redgrave, and Monica Belucci, and received several prestigious awards and nominations. In interviews about *The Whistleblower*, Ms. Kondracki stressed that it was the compelling, and almost unbelievable, real life story that brought this movie such a success. In making it, the Ukrainian Canadian director was hoping to draw attention to the horrific realities behind sex trafficking. “You can go after the human traffickers and the institutions that cover it up, but it’s the West that’s demanding this trade,” explained Ms. Kondracki in an interview to Locke Peterseim on redblog. “We’re the ones making this happen—it’s Western men who are buying these services.”

***Higher Ground* (2011) by Vera Farmiga**

A directorial debut for one of the finest American actresses (who also happens to be a Ukrainian), *Higher Ground* features Vera Farmiga both on and behind the camera. The movie is loosely based on a memoir by Carolyn S. Briggs about a woman’s struggles with religious faith and doubt. Yet Ms. Farmiga transforms the more univocal narrative of the book into a richer and less black-and-white story about a lifelong search of a “higher [spiritual] ground.”

Vera Farmiga’s acting and directing work on this film drew many positive reviews from critics, who praised her nuanced and evocative portrayal of the central character, her casting choices (which included her younger sister, Taissa Farmiga), and her “soft” directing style.

For more on this film, see the Ukrainian-language review of *Higher Ground* in the December 2011 issue of *Our Life*.

Felt, Feelings and Dreams (2013) by Andrea Odezynska

Ukrainian American filmmaker Andrea Odezynska already has a few films under her belt. These include her documentary *The Whisperer*, set in Western Ukraine and focused on the director's encounter with a woman healer from a village near the Carpathian Mountains. Ms. Odezynska's most recent film is also a documentary about women and ancient traditions—this time set in post-Soviet Kyrgyzstan. It should be noted that both of these films resulted from travels on which Ms. Odezynska embarked together with the

members of the Yara Arts Group—keen collectors of folklore in Eastern Europe and Asia.

In the center of *Felt, Feelings and Dreams* is an enterprising group of women who manage to make a living amidst the bleak realities of poverty and unemployment in their nation by turning to the old Kyrgyz craft of making felt rugs called *shyrdaks*. The film zeroes in on women's teamwork, their aspirations to keep the traditional culture alive, and their dreams for a better future. It incorporates traditional Kyrgyz music, proverbs, and other elements of folklore, which afford the viewer a unique glimpse into this lesser-known culture.

Ms. Odezynska's documentary was the official selection of the Princeton Environmental Film Festival in 2013 and won the festival's Best Short Feature Award.

ДЕЗИДЕРАТА

(Цей текст, датований 1692 роком, знайдено у старій церкві в Балтиморі)

Крокуй спокійно серед гамору та поспіху – пам'ятай, який мир може бути в тиші. Наскільки це можливо, не зрікаючись себе, зберігай добрі стосунки з людьми..

Спокійно і ясно проголошуй свою правду, слухай також те, що кажуть інші, навіть якщо вони говорять не надто розумно, – бо й у цьому є якийсь сенс.

Якщо порівнюватимеш себе з іншими, можеш стати гордим або зневіреним, бо завжди були й будуть гірші і кращі за тебе.

Радій як зі своїх успіхів, так і з плянів.

Якою б скромною не була твоя праця, виконуй її самовіддано і добросовісно. Повір: це справжня цінність проти мінливої долі.

Будь обережним у своїх починаннях, бо світ цей сповнений оман. Але нехай це тобі не заступить справжніх чеснот: багато людей прагнуть високих ідеалів, а життя усюди сповнене геройства.

Будь собою і не опирайся почуттям. Не будь цинічним у любові, бо серед черствості і розчарувань вона єдина вічна як трава.

Приймай спокійно все, що несуть зі собою літа, без гіркоти полишай те, що дарувала молодість. Зміцнюй силу духа, щоб у несподіваному нещасті стала для тебе щитом.

Лише не піддавай себе витворам уяви: багато бо страхів породжують нудьга та самотність.

Дотримуйся необхідної дисципліни, але вмій бути лагідним до себе. Пам'ятай: ти – дитина Всесвіту і маєш право бути тут не менше, ніж зорі і дерева. І чи зрозуміло тобі це, чи ні, – повір, що світ цей є таким, яким повинен бути.

Отож будь в мирі з Богом, щоб ти не думав про Його існування, чим би не займався і якими б не були твої прагнення. У вуличному гаморі, у метушні життя збережи спокій своєї душі.

З усіма своїми пастками, втомою і втраченими мріями цей світ усе ж чудовий.

Будь уважним і намагайся бути щасливим.

Подала Оленка Шкробут.

Спростування

У квітневому ч. 4 за 2013 р. журналу «Наше життя» на с. 17 поміщена знімка, яка зроблена перед Собором Святої Софії у Римі, а не на малій площі Мадонни, як було надруковано.

Редакція перепрошує за недогляд.

The Story behind One Photograph

The Soviet troops occupied Western Ukraine on September 1, 1939, and already in November work began to build a Soviet military range in Yavoriv. People from the villages in the vicinity were deported on Christmas, at a time when families would gather together. It was more “convenient” in this way to round up entire families... They were given two hours to pack their belongings, and so that deportees would not return, their houses were demolished in front of their eyes.

The trek to the Siberia by train took three weeks. Survivors remember that small children were placed inside barrels filled with feather down from pillows—so that they would not freeze to death along the way...

In this manner, 125 thousand people were removed from their land; 170 villages and two cathedrals were razed to the ground.

Unexplainably, against the backdrop of this desolate landscape, the ruins of St. Michael's Church from the former village of Velyka Vyshen'-

ka still stand. The church was sponsored by Ivan Sloboda. Having fought in World War I and spared only by God's grace (as he would later explain), Ivan Sloboda vowed to build a church in his village. St. Michael's Church was finished in 1927 and dedicated the same year in the presence of Metropolitan Andrey Sheptytsky. And already in 1940 mass deportations from the village took place.

When the Yavoriv military range began operation, the church served as target practice for tank guns. It was used in this “capacity” until very recently.

The church's ruins look shocking to those who know the story. One immediately thinks of the fact that this was once a place where new life was greeted, new marriages consecrated, and the deceased given their final farewell. And then it was “target practice”... Such is the story of how the largest military range in Europe was built.

Halyna Sloboda, L'viv

«Our Life» has a new e-mail address!

Please send your submissions, questions, or suggestions in either English or Ukrainian to:

unwlaourlife@gmail.com

Thank you!

«Our Life» Editors

Yara's

Fire. Water. Night. — Wild. Cultured. Mechanized. Digitalized.

This summer Yara Arts Group will mark the centennial of Lesia Ukrainka (Larysa Kosach-Kvitka, 1871-1913) with an original theatre piece that will draw on her best known play, *Forest Song*. This verse drama, written by Ukrainka in 1911, remained unstaged in her lifetime. It was first produced in 1918 by the Kyiv Dramatic Theatre and eventually became a mainstay of Ukrainian theatre.

In 1993 the play was translated into English by Virlana Tkacz and African-American poet Wanda Phipps who received the National Theatre Translation Fund Award for their work. As Virlana herself put it, “[i]n the spring of 1993 I started reading Lesia Ukrainka’s *Forest Song*. The first few scenes, in which forest spirits conversed about life, while humans were portrayed as intruders, totally enchanted me. How different it was from anything else I had ever read! I called Wanda Phipps and shared some of the fragments. She liked the scenes and we started translating the play before I actually finished reading it. I loved how elements of nature came alive in Ukrainka’s text and wanted to give them a greater voice. I remembered a Native American poem in which the formation of ice was portrayed as a conscious decision by the water. I started looking and found poems by American writers that gave voice to trees, plants, and soil. I also wove poetry by an Eskimo shaman and Japanese poets into the scenes.”

In 1994 Virlana Tkacz directed a bilingual version of the piece with Yara and Les Kurbas Theatre in Lviv. She called the production *Yara’s Forest Song* to underscore the fact that it used only segments of the original and also included works by American, Canadian, Ukrainian and Japanese poets. It performed as a work-in-progress at Bucknell University in 1993 and at the Kurbas Young Theatre in Lviv in the spring of 1994. *Yara’s Forest Song* premiered at La MaMa Experimental Theatre in June of 1994.

Both Ukrainian and American press responded well to the production. “Director Virlana Tkacz has transported *Forest Song*, a Ukrainian classic by Lesia Ukrainka, into a dazzling parable for your time, using sound, song, movement, as well as both English and Ukrainian language... The use of Ukrainian myth, combined with poetry and songs ranging from David Wagoner’s “Lost” to Van Morrison’s “Gloria” makes *Yara’s Forest*

Song exotic, enchanting and thought provoking. Ms. Tkacz and Wanda Phipps deserve much credit for taking such diverse material and seamlessly adapting it into a coherent theatre piece,” wrote Marc Raphael, NY Casting. Leonid Hrabowvsky wrote for *Svoboda*, “I must admit I was amazed by the accuracy and mastery of the textual ‘images’ Virlana Tkacz used to expansively stretch the canvas of the drama, approaching the original text with the attitude favored by the Noh theatre. This choice created waves of scintillating ideas, out of which the concept of the show arose like Aphrodite out of the foam.”

Now Virlana Tkacz returns to Ukrainka’s text again, offering a new look at the classic drama. *Fire. Water. Night.* uses segments of the Tkacz/Phipps’ English translation, along with contemporary poetry and ancient songs incorporated into an original musical score to tell about the disruption of the cycles in nature. The production moves through the spaces of La MaMa’s Ellen Stewart Theatre to explore our relationship to water, trees, fields and our digital landscape. Through various levels of engagement the audience becomes a participant or witness to the constantly moving performance, becoming immersed, activated and taking part in the action.

The evening, created and directed by Virlana Tkacz, will feature a score by electronic music composer Alla Zagaykevych from Kyiv, traditional spring and summer ritual songs from Ukraine and a raucous swamp party by Toronto's Lemon Bucket Orkestra. *Fire. Water. Night.* is a highly visual show and completely accessible to all audiences.

Ms. Zagaykevych is a composer who combines traditional ritual music from Polissia with contemporary multidisciplinary projects such as installations and performances. A member of the Drevo Folk Ensemble since 1986, Alla studied at the National Music Conservatory in Kyiv and at Institute IRCAM in Paris. Since the mid-1990s she has been a leading proponent of electronic music in Ukraine, a curator on many international projects and often appears at international festivals. In 2004 she was awarded the Dovzhenko National Award for the music for the film *Mamay*, Ukraine's nominee for an Academy Award. She created the music for Yara Arts Group's *Raven* (2011) and *Dream Bridge* (2012). The press wrote: "She is a sound artist, a transformer and creator of sounds extraordinary."

The movement is created by Shigeko Suga and Katja Kolcio. Projections are by Mikhail Shraga and Volodymyr Klyuzko, who were nominated for a New York Innovative Theatre Award for their work on Yara's *Raven*. The lights are designed by Jeff Nash and costumes are by Keiko Obremski and Alexandra Baczynskyj. Featured Yara artists in the production include: Jenny Leona, Romana Soutus and Jeremy Tardy with Alexandra Baczynskyj, Yarko Dobriansky, Stanislav Golopatiuk, Tamar Ilana, Kewpie, J Molière, Matt Nasser, Masha Pruss, TJ Sclafani and Shigeko Suga. Musicians and singers include:

Mark Marczyk, Tangi Ropars, Jaash Singh, Julia Dobner-Pereira, Brian Dolphin, and Samantha Posey.

Yara Arts Group is a resident company of the world renowned La MaMa Experimental Theatre, where it has created 27 original theater pieces based on material rooted in the cultures of East Europe, Central Asia, Siberia, Mongolia, China and Japan. Yara has created 14 theater pieces with Ukrainian material. Yara's first show, *In the Light*, was about Les Kurbas and was performed in Kyiv during the week that Ukraine declared its independence in 1991. The workshop for Yara's show in 2004, *Koliada: Twelve Dishes*, took place in Kyiv during the Orange Revolution. This winter Yara created *Midwinter Night* based on Hutsul Koliada, a Baroque folk vertep and raucous Goat songs. In April Yara curated a special session of KinofestNYC on *Video Poetry* which was the fifteenth major event Yara has presented at The Ukrainian Museum, since the new building opened in 2005.

Yara Arts Group will perform *Fire. Water. Night.* **June 7 to 16** in the Ellen Stewart Theater, 66 East Fourth Street (in Manhattan's East Village). The show performs Thursday-Saturday at 7:30 PM, plus matinee Sun at 2:30PM. For ticket information and purchase, go to the La MaMa box office at 74A East Fourth Street, visit www.lamama.org or call (212) 475-7710. There is a special discount for participants who come early and learn a song.

Yara's *Fire. Water. Night.* is made possible with public funds from New York State Council on the Arts, New York City Department of Cultural Affairs, the Coca-Cola Company, by Self-Reliance (NY) FCU and Yara Arts Group's numerous friends and donors.

"Don't cut, don't kill" with Tetiana Kaspruk, Andriy Vodichev, Jude Domski, Karen Angela Bishop, Shigeko Suga, Natalka Polovynka and Oleh Drach in Yara's *Forest Song*, directed by Virlana Tkacz (La MaMa, spring of 1994)

Design & photo by Watoku Ueno

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

**Сердечно вітаємо членок 49-го Відділу США, Баффало, Нью Йорк
із 80-им ювілеєм діяльності!**

Не маємо слів подяки за довголітню підтримку та проведення кожнорічної кампанії-збірки на Стипендійну Акцію США від самих початків нашої діяльності, коли референтками були д-р Теодозія Савицька, Анна Кравчук та Люба Більовицук.

Завдяки Вашому розумінню важливості освіти та Вашій невтомній наполегливій праці сотки стипендіатів США під Вашою опікою завершили навчальні заклади в українській діаспорі Бразилії, Аргентині, Польщі, Югославії і тп. та передають свої знання наступним поколінням.

Останніми роками Ви прийняли стипендіатів в Україні, яких досі підтримуєте та для яких проводите збірки, за що ми безмежно вдячні! Дай Вам, Боже, Многих Літ!

За членок Комісії Стипендій США

Марія Полянська, референтка стипендій США.

**Вітаємо усіх наших посестер-союзнок в Україні
із Великоднем!
Стипендіатам бажаємо Веселих Свят та дальших
успіхів у науці!**

Марія Полянська, референтка стипендій США.

Писанки Філомени Процек, Бразилія.

Збірка 49-го Відділу США в Баффало, Нью Йорк в сумі 1340 дол., яку провела Оксана Салдит:

350 дол. – д-р Уляна Лоза

200 дол. – 49-ий Відділ США

по 100 дол. – Mary Bodnar, Anastasia Mark, Анна Паркевич, Оксана Салдит

70 дол. – Ольга Чмола

по 50 дол. – Христина Бровн, Zoriana Bunche, Марія Маланяк, Микола і Татіяна Паславські, Емілія Святківська

30 дол. – Михайло Вашкурак

по 20 дол. – Марія Дранка, Марія Наливайко.

ПОЖЕРТВИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 2013

1,640 дол. – Ігор Шеремета

400 дол. – Мирон і Ольга Гнатейки (86), Dr Irwin Radezky

350 дол. – 106-ий Відділ США

По 330 дол. – Ольга Люшняк (22), Володимир і Богданна Слижі (83), George A Yemetz, 1-ий Відділ США, 83-ий Відділ США

250 дол. – Теодозій і Ольга Зазулі (83)

По 220 дол. – Vera Eliashevsky, Helen A Massa, Рома Шуган (83), Марія Слободян (65)

По 110 дол. – Ольга Качай, Basil & Pricilla Kuzyszyn (98), д-р Дарія Новаківська Лисий (54), д-р Арега Подгородецька

По 50 дол. – Viktoriia Hyer (98), John Lucyk (98), Ірена Мельник

40 дол. – Ольга Коваль (24)

По 25 дол. – Stephen Husiak, Ростислав і Гелена Міляннич (86), Michael & Roma O'Hara

21 дол. – Рената Бігун (28)

5 дол. – John Peter Kornylko

Спасибі усім за благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій США, М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій США.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

БЕРЕЗЕНЬ 2013

ФОНДИ

В пам'ять мого чоловіка, др-а. Ярослава Музички створюю Тривалий фонд ім. др-а Ярослава і Лариси Музички і складаю 50,000 дол.

Лариса Музичка.

Створюю Меморіальний Фонд в ім. моїх батьків магістра права Івана і Стефанії Зварун і складаю 10,000 дол.

Лариса Музичка.

Створюю Меморіальний Фонд в ім. мого чоловіка батьків крилошанина і декана о. Григорія і Марії Музички та о. Романа Музички і Євгена Музички складаю 10,000 дол.

Лариса Музичка.

ДАТКИ

15,000 дол. – Федеральна Кооператива «Самопоміч» в Нью Йорку.

по 2,500 дол. – Deutsche Bank America Foundation (matching Тамара Лащик), Ольга і Мирон Гнатейко.

по 1,000 дол. – The Moody Foundation (matching George Sawicki and Marie Menendez), Deutsche Bank America Foundation (matching Gary & Irene Wolfe), проф. Ярослав і Алла Лешко, Андрей Гарасимьяк, Ліда Гайдучок, Орест і Ліда Глют, Мирон і Роземарі Мартюк, Марта Левицька, Романа і Орест Черник, 86 Відділ СУА, др. Арега Подгороденька і Зенон Черник, 56 Відділ СУА, Ліда і Орест Білоус, Ірина Куровицька, Ольга-Ярема Винар і Ворен Лібесман, Стефан і Роксоляна Місило, Ільона і Петро Шиприкевич, Рома Шуган, Мирон і Маріяна Заяць.

по 500 дол. – 108 Відділ СУА, Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович, Microsoft (matching Тиміш Гнатейко).

250 дол. – Богдан і Богданна Витвицькі.

150 дол. – Стефан Олиник.

по 100 дол. – Галина Корсун, др-р Ігор і Ірина Махлай, Таня Кузьменко.

75 дол. – Юрій Тарасюк і Оксана Бачинська.

70 дол. – Нестор і Аніза Шуст.

60 дол. – Іван Скрипак.

по 50 дол. – BNY Mellon Community Partnership (matching Христина Брикович), Michael Tomlin, Марія Андрусак, Марія Лиляк, др-р Алекс і Зоряна Лятишевські, Френціс Стек, Любомира Хома.

по 35 дол. – Ліда Волошин, Іван Савчук.

по 30 дол. – Ростислав Мілянчик, Morgan Stanley (matching Юрій Слиз).

по 25 дол. – Дмитро Січ, Володимир і Володимира Васічко, Александра Юзенів, Маріянна Мисишин, Merck Partnership for Giving (matching Андрій Тершаковець)

по 20 дол. – Anne Brichacek, Драго і Катерина Росандич, Олесь і Ліда П'ясецькі

по 15 дол. – Андрій Хоменко, Fernard Ramo

12 дол. – Марко Біловшук

по 10 дол. – Володимир Чепіжак, Janice Drewal, Марія Слободян, Тереса М. Царик, Дольорес Грагам, Ляриса Заїка

по 5 дол. – Іван Корнило, Н.Н., Едвард Червінський.

З НАГОДИ

В честь Люби Ярмач з нагоди 80-літнього ювілею уродин складаю 100 дол. Марія Савицька.

In honor of David Kotok, on the occasion of his 70th Birthday Jubilee we are pleased to contribute \$300.

Jaroslawa Maluk, Alexandra Popel, Christyna Bodnar Sheldon.

As a thank you to Prof. Jaroslaw & Alla Leshko for their kindness, I am donating \$400.

Jean Baptiste Jacquet.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

To honor the memory of **Mrs. Maria Borysiuk**, a lovely lady who was proud of her Ukrainian heritage, who passed away on February 26, 2013 we are donating \$100.

The Fagan and Sherwood Families.

In memory of **Mrs. Maria Borysiuk**, we are donating \$30.00

Anita & Zenon Szahaj.

У пам'ять **бл. п. Марії Дзюбанської Борисюк** складаю 100 дол.

Стефанія Семущак.

У пам'ять **бл. п. Марії Борисюк** складаю 50 дол.

Андрій Косович з родиною.

In memory of **Maria Dziubanska Borysiuk**, we are donating \$50.00.

David & Julie Story.

In memory of **Maria Dziubanska Borysiuk**, I am donating \$50.00.

Heather Coulson.

У пам'ять **бл. п. Богдана Чаплинського** складають 50 дол. Андрій і Соня Гриневич, 25 дол. – Орест і Люба Бойко.

У пам'ять дорогої приятельки **бл. п. Еді Морозинської** складаю 50 дол.

Надя Дейчаківська.

У пам'ять **бл. п. Едіти Морозинської** складаю 100 дол.

Александра Юзенів.

У пам'ять **бл. п. Едіти Морозинської** складаю 25 дол. Любомира Камінська.

У пам'ять наших батьків **д-ра Микофора і Марії Гірняк** складаємо 100 дол. Мирон і Люба Чолган.

У пам'ять **Люби Ціховляс** складають: 200 дол. – Анатоль і Ірена Копачинська-Попіль, 100 дол. – Богданна Кульба, по 50 дол. – Ігор і Христя Дякунчаки, Марта і д-р Николай Козлов, Віра Пестик і Марія Флін, по 25 дол. – Ізидор і Алісія Бундзяк, Марта Данилюк, Стефан Ривак, по 20 дол. – Анна Гулчевська, Галина Вішнеївська.

У пам'ять **бл. п. Люби Ціховляс** складаю 100 дол. Христина Бонакорса.

У пам'ять **бл. п. Люби Ціховляс** складаю 25 дол. Слава Сашків.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої **Люби Ціховляс** складаємо 50 дол. Мирон і Люба Чолган.

ПОПРАВКА

У квітновому числі “Нашого Життя” допущена помилка. Мало бути написано: «У пам'ять моєї тети, **бл. п. Ірени Сольчаник** складаю 100 дол. Вічна їй пам'ять. Христина Брикович.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

1,000 дол. – Округа СУА Чікаго.

1,000 дол. – 56-ий Відділ СУА, Норт Порт, Флорида.

1,000 дол. – 86-ий Відділ СУА, Ньюарк, Округа Нью Джерзі.

300 дол. – 106-ий Відділ СУА, Гартфорд, Округа Нова Англія.

100 дол. – Євдокія Ткачук, членка 90-го Відділу СУА, Філядельфія.

25 дол. – in Memory of Andrew Litosh, late husband of our member Yara Litosh. Branch #56.

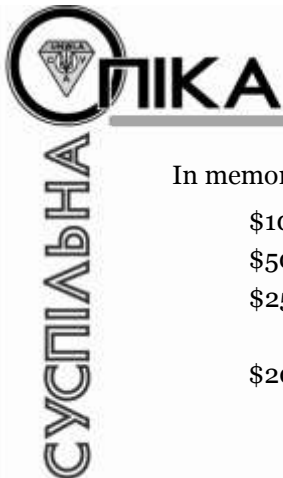
25 дол. – в пам'ять **бл. п. Славці Лучечко (Лушко)**. Моє сердечне співчуття цілій родині.

Ольга Пастернак.

25 дол. – Замість квітів на могилу **бл.п. Лесі Яськів**. Ольга Пастернак.

5 дол. – Галина Король, членка 56-го Відділу СУА, Норт Порт, Флорида.

Щиро дякуємо за підтримку!

In memory of **Olga Luck**

\$100	Denise Herbol
\$50	Donna Michaels
\$25	Monica J. Ciaffa
	Rose Rakas
\$20	Penelope Thomas-Attar

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

100 дол. У світлу пам'ять моєї свахи бл.п. **Люби (Дади) Козбур**. Богданна Попель

З вдячністю і пошаною, Ірина Рудик, референтка СО СУА.

AID for IHOR LAKATOSH

500 дол. 12-ий Відділ СУА у Клівленді, Оайо.

100 дол. Олена Бойко

UNWLA Social Welfare Fund (Lakatosh) 203 2nd AVENUE New York, NY 10003

Дорогі посестри!

Від імені Севастопольського осередку Всеукраїнської громадської організації «Союз українок» дозвольте висловити вам щиру вдячність за допомогу та усвідомлення свого високого патріотичного обов'язку. Ваша наполеглива праця, уміння запалювати українців на творення добрих справ надихають нас на подальшу працю у боротьбі за українську Україну, забереження і примноження духовності.

Севастополь на терені сучасної України простійно виступає геополітичним нервом. Українці у Севастополі в меншості – 22% за останнім переписом. Тому справа наша надзвичайно сутужна, але край необхідна.

Тішить те, що наша організація підтримує українську церкву, заохочує до творчої справи талановитих дітей і студентів, допомагає хворим жінкам, опікується сиротами, підтримує національно свідомі родини. Це нас гуртує, робить міцнішими для утвердження всього українського на севастопольській землі.

Ми нещодавно відзначили своє 20-річчя севастопольського Союзу українок. Після зборів мене обрано головою, пані Богдана Процак нині – почесна голова товариства. Тому я хочу повідомити Вам, що в листопаді та грудні я двічі виступала на телебаченні з мовних питань як науковець, нами були зорганізовані важливі заходи для севастопольської громади: вшанування пам'яті жертв Голодомору, конференція, присвячена життю Бориса Грінченка, літературно-музична композиція «Дорогами Григорія Сковороди», екскурсія до могили Степана Руданського, круглий стіл, присвячений основоположникам організації Пласт, провели волонтерські рейди на Свято Миколая та Різдвяних свят, опікуємось проведенням конкурсу знавців української мови ім. Петра Яцика та ін.

Метою діяльності є збереження нашої мови, історії, наших традицій та культурних надбань.

Тому намагаємось здійснити одну мрію – відкрити школу «Шляхетні українки Севастополя». З цією метою розробляємо програму на один рік, до якої будуть включені уроки з історії жіночого руху, гречного спілкування, української національної кухні, майстерні з вишивання, писанки; зустрічі з психологом, лікарем, політологом тощо. Сподіваємось, що наші зусилля не будуть марними.

Ми будемо дуже раді, якщо продовжимо з Вами співпрацю.

А ще дуже просимо знайти нам благодійників, які мають змогу підтримати юних севастопольчанок.

Від себе особисто дякую Вам за самовідданість і мужність, плідну жертвовну працю за межами України в її ім'я.

З великою повагою – Тамара Мельник.

Від редакції

Мельник Тамара Валентинівна народилася 29 січня 1957 р. в м. Олександрія Кіровоградської області. 25 років проживає у Севастополі. Усе своє свідоме життя присвятила педагогічній діяльності – від вчителя початкових класів, вчителя української мови та літератури, заступника директора школи до науковця.

В даний час працює в Севастопольському гуманітарному університеті, кандидат педагогічних наук, доктор філософії. Відмінник освіти і науки України. У переліку наукових праць – понад 70 найменувань. Нагороджена державними відзнаками «90 років прапора України» у 2008 р., «За сприяння Збройним Силам України» у 2009 р.

Виростили з чоловіком сина і дочку, радіють двом внукам.

Електронна адреса пані Тамари: tamaradek 57@mail.ru; тел. 80506436874

Поштова адреса: Мельник Тамара Валентинівна

вул. Крестовського 47 кв. 54, м. Севастополь, Україна 99018

NUTRITIONAL MYTHS

Ihor Magun, MD, FACP

There are numerous misconceptions when it comes to nutrition. Below is a survey of ten most common nutritional myths and quandaries, which will hopefully help you make better food choices.

1. Juicing fruits and vegetables is a healthy alternative to actual fruit or vegetable consumption.

Juice has less fiber and is more calorie-dense than whole produce. Whole produce makes you feel more full and satisfied as well as has important phytochemicals, which are disease fighters. If you do juice, prepare only as much as you will be able to drink right away since bacteria grow quickly when juices are not pasteurized. When you buy juices, look for 100% juice that is pasteurized.

2. Honey is a good substitute for sugar.

Both sugar and honey have identical glycemic indexes and similar calorie content. There is no specific benefit to honey, only taste preference. Use it judiciously.

3. All olive oil is identical.

Olive oil is a fat that is obtained by grinding whole olives and extracting the oil by chemical or mechanical means. The best oil to use is extra virgin olive oil. It boasts an excellent flavor, aroma, and free fatty acid content. Extra virgin olive oil is pressed to obtain the oil without the use of heat or chemicals in the extraction process. Hence, the oil is pure and unrefined, and it contains polyphenols—an antioxidant that promotes good health.

4. Fresh or frozen fruits and vegetables?

Certain facts are obvious: produce just harvested is always at the peak of nutritional value. That value starts to diminish with time and improper storage. Frozen produce is packaged at peak freshness and is frozen quickly, keeping the nutritional value until defrosted. Use your judgment and purchase as the seasons change and availability permits.

5. How is nutritional value dependent on cooking methods?

Boiling fresh or frozen produce will leach valuable nutrients, decreasing its nutritional value. A more appropriate method of cooking is steaming or baking, coupled with shorter cooking times and lower temperatures (microwaving is an excellent option). Purchase frozen produce in airtight bags which allow easy steam cooking. Add salt to water

when you do boil—it helps prevent the leaching of nutrients from produce.

6. Fat free foods are better than low fat ones.

It all depends upon what type of food is selected. Many fat free foods substitute excessive salt to enhance the taste—at the time when salt is already overused. Read the sodium content and compare. Be careful with foods like yogurt: while a fat free one has no fat and less calories, a low fat yogurt can still have a significant amount of fat and calories.

7. Nuts are fattening.

Nuts are high in calories, but they also are an excellent source of protein, fiber, vitamins, minerals and antioxidants. Studies have shown that individuals who ate nuts regularly (one serving size) weighed less than those who did not consume any at all. Serving size is what is important.

8. Avoid shrimp because it elevates cholesterol.

Cholesterol in our blood comes from two sources—from what we ingest and what is independently produced by our liver. Although shrimp does have high cholesterol content, it is low fat and contains high levels of omega-3 fatty acids. This raises the good cholesterol level and many reduce the risk of heart disease. The quantity consumed is the key factor. Four ounces of shrimp contain one gram of fat (saturated) and 165 milligrams of cholesterol. 300 milligrams is the daily recommendation. Ingesting shrimp twice a week is acceptable.

9. Organic or inorganic?

This topic was already covered in a previous article, but as a review, take, for example, an apple purchased at an organic market and one bought elsewhere. The smell and taste will be different. From a nutritional standpoint, there may not be tremendous differences, but organic apples will have been grown without the use of harmful fertilizers or pest control sprays.

10. Choosing products with natural ingredients

Look at the list of ingredients. They usually go in descending order of quantity present in the product. If something is made from 100% whole wheat that fact should appear on the ingredients list. Be a savvy shopper and take the time to decipher the labels to maximize the nutritional benefits of your food.

I hope you will use this information to supplement all the other good things you are already doing to be as healthy as possible.

Спомин про Маму

Рідна Ненько! Наближається День Матері, і думки мої линуть до Тебе. Як мені не вистачає Твоєї ласки і тепла, Твоїх мудрих порад. Як я хочу, щоб Ти була ще жива, але Бог забрав Тебе у кращі світи. Я ніколи Тебе не забуду і з любов'ю в серці вічно буду нести світлу пам'ять про Тебе!

5 листопада 2012 р. заснула вічним сном моя люба і найдорожча Мамуся Марія Свідрук, яка народилася 8 вересня 1919 р. у мальовничому Прикарпатському містечку Надвірна Івано-Франківської області (колишня Станіславська) у свідомій, релігійній українській родині Михайла та Анни Дунець. Її батько відразу після проголошення у Львові Західно-Української Республіки в листопаді 1918р. у Надвірній був головою міської управи, а мама займалася вихованням дітей, яких в родині було дев'ятеро.

Марія прийшла у світ 7-ою довгоочікуваною дівчинкою, бо до неї було 6 хлопчиків. З малих років батьки привили їй любов до Бога, зокрема, мала особливу віру у поміч Матері Божої, до якої зверталася з молитвою і довір'ям у важкі хвилини свого життя і яких, на жаль, випало не мало.

Мама зі мною, маленькою дитиною, в листопаді 1951 р. була вислана у Сибір (Тюменська область), де примусово підписала папір на вічне проживання. Там почала працювати, виконуючи тяжку фізичну працю на відкритому повітрі, де температура доходила до 50 градусів нижче 0°C. Разом з іншими жінками вона розпилювала дерева на дошки, де обморозила руки, ноги і ніс. Після цього з "жалю" була переведена дойти корів, де також було дуже важко, бо мала виконувати денну норму (видоїти 30 корів ручно), і так 10 років.

В 1961 р. прийшло хрущовське "потепління" і Мама разом зі мною після заслання повернулася в рідну Україну, де на неї чекали нові переживання і труднощі – тодішня влада не приймала виселених людей на місце їхнього попереднього проживання, а відсилала в східні області. Протягом 3-х років Мама добивалася дозволу залишитися в своєму рідному містечку із своїми старенькими батьками і тільки завдяки їм вкінці одержала цей дозвіл.

Вживати в той час було не легко, бо людям з таким штампом у паспорті складало велику трудність знайти працю, але світ не без добрих людей, і вони допомогли моїй Мамі знайти працю на залізничній станції, що по-

Дарія Дроздовська з мамою.

легшило нам життя.

З Божою поміччю Мама терпеливо без нарікань несла свої хрести, дякуючи Всевишньому за всі Його ласки. Як могла, так допомагала: мені – здобути вищу освіту та утримувала своїх стареньких батьків. Також наново купила свою конфісковану хату.

Окрім того, Мама приймала активну участь в житті своєї церкви, де була хрещена та брала шлюб із моїм Батьком Юрієм і з яким вона зустрілася після 49-ти років розлуки в Нью Йорку і ще прожила з ним 1,5 року і який помер в 1995 році.

Доля моєї Мамці гідна подиву, як така тендітна жінка змогла все перейти і перенести, не зламатися, очевидно, життя її загартувало, а, можливо, те, що завжди вірила в Божу силу. Її улюбленими словами були: "Нехай буде воля Твоя ...".

Була моя Мама доброзичливою, лагідною і дуже любила людей, яких розуміла з півслова, особливо любила дітей, які тягнулися до неї, як до своєї рідної матері. Своєю безпосередністю, скромністю, справедливістю, уважністю та привітністю дуже швидко згуртувала навколо себе прихильників, яким вміла цікаво та дотепно оповідати про своє життя. Її великі голубі очі світилися щирістю та любов'ю як до людей, так і до України і всього українського. Мама дуже любила читати, збирати різні віци, готувати смачні страви, співати, декламувати старовинні вірші, відвідувати цікаві місця та різні заходи в громаді.

Мама була жертвенною людиною. Вже з перших днів перебування в Америці допомогла щотижнево у п'ятницю у парохіяльній «Стрічі» при церкві Св. Юра у Нью Йорку при приготуванні вареників і при проведенні церквою щорічних фестивалів.

Мама була активною членкою 1-го Відділу СУА, під час Різдвяних свят виступала ➡

Олександра Лятишевська

25 грудня 2012 р. відійшла до Вічності Леся Лятишевська. За 102 роки повноцінного життя Покійна пережила багато різних подій. Була свідком двох Українських республік – в 1918 і в 1991 роках. Крім цього, Вона пережила жорстокі дії наїздників –

переслідування, голод, війни і скитальщину. В Америці покращало, хоч треба було навчитися мови і достосуватися до тутешніх звичаїв.

Леся народилася 23 березня 1910 року в сім'ї Партенія і Олени Яримовичів в Тернополі. Після закінчення середньої школи у родинному місті Леся в 30-их роках вступила в ряди Союзу Українок. Метою союзнок було збереження національної свідомости в часи польської окупації Галичини: організування українських жінок в різних гуртках (курси вишивання, куховарства), допомога у вихованні дітей, оборона рідного населення, плекання любови до рідної мови, культури і української спадщини.

Під час літа Леся провадила дитячі садочки, опікувалась молоддю, спроваджувала бідних дітей з областей Галичини і розміщувала їх по заможних українських родинях. Також вона опікувалась політичними в'язнями.

В 1940 році Леся одружилася з інженером Евгеном Лятишевським, а через рік народився син Андрій.

з членками відділу з колядою на просфорі, яку проводив щорічно відділ. Дуже любила відвідувати Товариство «Самопоміч» ОУА, Відділ Нью Йорк, де відбувалися різні програми із сеньйорами (руханка, бінго, зустрічі з лікарями, лекції і багато інших цікавих занять).

В 2009 р. ми разом з Мамцею відвідали наше рідне місто Надвірну в Україні, де відсвяткували її 90-ліття в колі своєї великої родини. Її подорож на рідну землю була останньою.

Моя дорога Мама з Божою допомогою прожила довге змістовне життя і була особливою людиною, яка не жила тільки для себе,

В 1949 р. родина причалила до берегів Америки і поселилася в Детройті, де Леся відновлює членство в СУА, ставши членкою 56-го Відділу ім. Л. Старицької-Черняхівської. Відділ поширював інформації про Україну, влаштовував виставки українського мистецтва. У 1980-87 роках Леся була головою цього відділу.

Після розв'язання 56-го Відділу СУА у 1987 р. Леся вписалася до 45-го Відділу СУА ім. Катрусі Зарицької, де присвятила багато праці у підготовці різних імпрез, виставок, була довгі роки членкою контрольної комісії. В Окружній Управі Детройту працювала музейною та мистецькою референткою.

23 березня 2010 року 45-ий Відділ відсвяткував 100-ліття її народження. За довголітню працю в СУА ювілятка була нагороджена Золотою Відзнакою. В цей же день їй вручили Грамоти Признання: Ліда Яхницька від Оукружної Управи СУА, Наталка Гевко від мера міста Ворен і губернаторки штату Мічиган, Стефа Король від Екзекутиви СУА та 45-го Відділу СУА. Ніна Василькевич написала вірш, присвячений Лесі Лятишевській:

*«Як дожити літ до ста? Арифметика проста.
Ні на що не нарікати, від життя не утікати.
Все приймати так, як є. Так, як доля нам дає.»*

Присутні заспівали ювілятці «Многая Літа».

Проживши довгий і плідний вік, Леся Лятишевська відійшла до Вічності. Синам Андрієві і Гені складаємо глибоке співчуття. Покійній Вічна Пам'ять! Нехай Вона з Богом спочиває!

*Стефа Король,
голова 45-го Відділу СУА.*

а творила добро людям, яких безмежно любила. Похована моя найдорожча Мамця Марія поруч мого Тата Юрія на Українському Католицькому цвинтарі Святого Духа в Гемптон-бурзі, Нью Йорк.

Прощайте, Мамусю! Світла пам'ять про Вас залишиться в моєму серці навічно. Нехай Всевишній прийме Вас у своє Царство Небесне, а гостинна американська земля нехай буде Вам легкою! Вічна Вам, Мамусю, пам'ять!

*Дарія Дроздовська,
член Екзекутиви СУА,
членка 83-го Відділу СУА.*

У День Матері

Сьогодні поведемо мову про найдорожчу людину для кожного з нас – про Маму. Матерів нам дарує Господь. Матуся, наче ангел: оберігає і з любов'ю виховує своє дитя. Кожному треба слухати і шанувати свою матінку. Цього навчає нас Святе Письмо, народна творчість, книги письменників.

Темі любові до матері присвятив багато оповідань видатний український педагог Василь Сухомлинський. Пропонуємо Вам кілька з них. Читайте, робіть висновки – виростаєте люблячими, вдячними і чемними дітьми. Це буде найкращим подарунком для Мами.

Сьома дочка

Було у матері сім дочок. Ось поїхала одного разу мати в гості до сина, а син жив далеко-далеко. Повернулася додому аж через місяць. Коли мати ввійшла до хати, дочки одна за одною почали говорити, як вони скучали за матір'ю.

- Я скучила за тобою, немов маківка за сонячним променем, — сказала перша дочка.
- Я ждала тебе, як суха земля жде краплину води, — промовила друга дочка.
- Я плакала за тобою, як маленьке пташеня за пташкою, — сказала третя.
- Мені тяжко було без тебе, як бджолі без квітки, — щебетала четверта.
- Ти снилася мені, як троянді сниться краплина роси, — промовила п'ята.
- Я виглядала тебе, як вишневий садок виглядає соловейка, — сказала шоста.

А сьома дочка нічого не сказала. Вона зняла з ніг матусі взуття й принесла їй води в мисці помити ноги.

Іменинний обід

У Ніни велика сім'я: мати, батько, два брати, дві сестри й бабуся. Ніна найменша: їй восьмий рік. Бабуся найстарша. У бабусі тремтять руки. Несе ложку бабуся – ложка дрижить, крапельки падають на стіл.

Скоро у Ніни день народження. Мама сказала, що на її іменини у них буде святковий обід. На обід Ніна нехай запросить подруг.

Ось і настав цей день. Мама накриває стіл білою скатертиною. Ніна подумала: це і бабуся за стіл сяде. А в неї ж руки тремтять. Ніна тихенько сказала мамі:

- Мамо, хай бабуся сьогодні за стіл не сідає.
- Чому? - здивувалась мама.
- В неї руки тремтять. Їжа на стіл капає.

Мама зблідла. Не сказавши жодного слова, вона зняла зі столу білу скатертину і сховала її в шафу. Довго сиділа мовчки, потім сказала:

– У нас сьогодні бабуся хвора. Тому іменинного обіду не буде. Поздоровляю тебе, Ніно, з днем народження. Моє тобі побажання: будь справжньою людиною.

Образливе слово

Одного разу Син розсердився і згрячу сказав Матері образливе, грубе слово. Заплакала мати. Схаменувся Син, жаль стало йому Матері. Ночей не спить — мучить його совість: адже він образив Матір.

Йшли роки. Син-школяр став дорослою людиною. Настав час їхати йому в далекий край. Поклонився Син Матері низько до землі й говорить:

- Простіть мені, Мамо, за образливе слово.
- Прощаю, — сказала Мати й зітхнула.
- Забудьте, Мамо, що я сказав вам образливе слово.

Задумалась Мати, геть посмутніла. На її очах з'явилися сльози. Каже вона синові:

– Хочу забути, Сину, а не можу. Рана від колючки загоїться й сліду не залишиться. А рана від слова заживає, проте слід глибокий застається.

Святослава Гой-Стром.

МАМА

Мама - найкраща в світі людина.

Вона завжди підтримає, приголубить і допоможе.

І ти їй завжди підтримай, приголуб і допомагай!

Єва Онуфрик

Найгарніша мама

Випало маленьке Совеня із гнізда та й повзає. Далеко забилось, не може знайти рідного гнізда. Побачили птахи малого — некрасивого, з великою голівкою, вухатого, банькатоного, жовторотоного. Побачили та й питають, дивуючись:

— Хто ти такий, де ти взявся?

— Я Совеня, — відповідає мале.

— Я випало з гнізда, не вмію ще літати і вдень дуже погано бачу. Я шукаю маму.

— Хто ж твоя мама? — питає Соловей.

— Моя мама Сова, — гордо відповідає Совеня.

— Яка ж вона? — питає Дятел.

— Моя мама найгарніша.

— Розкажи, яка ж вона, — питає Дрізд.

— У неї голова, вуха й очі такі, як у мене, — відповідає з гордістю Совеня.

— Ха-ха-ха! — зареготали Соловей, Дятел і Дрізд. — Та ти ж потвора. Виходить, і мати твоя така сама потвора.

— Неправда! — закричало Совеня. — Мама в мене найгарніша.

Почула його крик Сова, прилетіла потихеньку, взяла Совеня за лапку й повела до рідного гнізда. Совеня уважно подивилося на свою маму: вона була найгарніша.

Василь Сухомлинський

Андрійко-всехотійко

Жив собі хлопчик Андрійко. Якось пішов він з мамою до крамниці. Там побачив велику коробку цукерок і попросив:

— Мамо, купи мені ці цукерки!

Мама купила.

Потім Андрійко побачив гарне іграшкове авто і попросив:

— Мамо, купи мені авто.

Мама купила.

— Мамо, ходімо в кафе і купимо морозива.

Мама купила.

— А тепер ходімо в аквапарк.

— Ні, синку, — відповіла мама, — якщо ми підемо в аквапарк, то в мене не залишиться грошей на сімейні потреби. Тепер вже не можу більше нічого купити для тебе, бо ти скупився на цілий місяць.

І Андрійко зрозумів, що на місяць він може купувати тільки одну іграшку.

*Єва Онуфрик,
8, 5 років*

Леонід Голота

НАЙРІДНІША

Хто розкаже мені казку,
Хто щедріший всіх на ласку?
Ти, матусю, наймиліша!
В цілім світі найрідніша!
Хто нас ніжить і голубить,
Пестить, гладить, ніжно любить,
Пригортає до серденька?
Ти, моя найкраща ненька!

Катерина Терелісна

ГАРНЕ СЛОВО

Мама! Мама! - Гарне слово,
Тільки скажеш - все готово.
«Мамо, кашки!» - кашка є.
«Мамо, чаю!» - вже наллє.
«Мамо, спатки!» - вже роззутий,
І у ліжку, і укритий.
«Мамо, ніжку зав'яжи».
«Мамо, казку розкажи!»
Мама! Мама! - Гарне слово!
Тільки скажеш - все готово!

Перекуси (канапки)

Закуси часто надають особливого характеру усій гостині. Вони роблять го стину елегантнішою, надають блиску та враження небуденности, святковости. Вони спроможні впровадити своїм фантазійним виглядом та смаком добрий настрій у гостей. Прийняття у буфетовому стилі приємні і для господарів і для гостей, які зможуть змінити місця та партнерів для розмови. Якщо гість не мав змоги вчасно прийти, то й тут вигідно легше йому можна виправдати перед господарями своє спізнення і легко приєднатися до компанії.

Перекуси бувають накладні, перекладні або вміщені в булці.

Хліб пшеничний або житній

масло або паста

3 варені яйця

2 помідори

1 маринований огірок або два корнішони

1/4 шинки або бляшанка сардинок

4 скибки американського сиру

кусник зеленого перцю

декілька штук червоної редьки

Порізати хліб на малі прямокутні, квадратні чи овальні кусники півінча завгрубшки без шкуринки. Мазати тоненько маслом або якоюсь пастою. Зварені яйця (осібно білок і жовток) перетерти через ситко. Помідор, огірок, корнішон, перець і редьку порізати на кусники, сир – на трикутнички, шинку звинути в малі рульоники. Сардинки покряяти на кусники. На кожен кусник хліба накладати потрохи кожного складника, створивши гарну мозаїку.

На канапки, помащені маслом, можна накладати складники купками, а в них встромити кусник сиру. На канапках, змащених пастою, сир встромляємо в жовток.

Паста до канапок

Паста з бриндзі і сардинок

Бляшанку сардинок без кісточок розтерти з горнятком бриндзі або з сиром (cream cheese), додаючи олію з бляшанки.

Паста з бриндзі і сметани

Бриндзю втерти зі сметаною на пухку масу, можна додати червону паприку для смаку.

Паста з оселедця

Один оселедець виполокати, намочити на кільканадцять годин, змінюючи воду. Відтак добре відтиснути з води, зняти шкіру, вибрати кості. Перемолоти разом з двома звареними жовтками, додати палочку масла і втерти на пухку масу. Можна вживати не тільки до канапок, але й до картопляників чи печеної картоплі.

Паста з вареного м'яса (печені)

1/2 фунта м'яса вареного м'яса, або печені перемолоти з двома вареними яйцями. Змелену масу втерти з ложкою масла. До смаку додати перець, солі, дрібно посіченого кропу.

Паста з шинки

1/2 фунта шинки перемолоти з двома вареними яйцями. Вимішати з ложкою масла, додати 2 ложки гірчиці, солі і перцю до смаку. Можна додати і змеленого швейцарського сиру. Якщо шинка сита, масла не додавати, а якщо маса вийде густою, додати 2 ложки сметани.

Перекусник в довгій булці

З булки вибрати м'якуш з обох кінців, не розрізаючи. Шинку, варені яйця, корнішон, сир покряяти на малі кубики. Розтерти разом ложку вершкового сиру, ложку сметани, маленьку ложечку гірчиці і додати до всіх складників. Вимішати все добре з січеною зеленою цибулею, посолити і наповнити приготовлену булку з обох сторін. Завинути у восковий папір і тримати в холодильнику. Перед поданням кряяти на поперечні скибки.

Взято з книги Зеновії Терлецької «Українські страви», СУА, Нью Йорк, 1990 р.

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

Available online at...

www.masha.org

ukrainianmuseum.org

keithlipertgallery.com

axelsltd.com

pavaticollections.com

8-north.com

etsy.com · mashaarcher

ebay.com · mashabay

'maria muchin'

visit www.masha.org for updates and venues ~ Masha Archer Design Studio · San Francisco · 415.861.8157

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич – 1-ша заступниця голови
Анна Мацілінська – 2-га заступниця голови для справ організаційних
Софія Геврик – 3-тя заступниця голови для справ культури
Лідія Білоус – 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Дарія Дроздовська – кореспонденційна секретарка
Надія Цвях – скарбник
Рома Шуган – фінансова секретарка
Ольга Кузишин – пресова секретарка
Віра Кушнір – вільна членка
Марія Андрійович – вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик – суспільної опіки
Святослава Гой-Стром – виховна
Роксоляна Місило – мистецтва і музею
Марія Полянська – стипендій
Ольга Дроздович – архівар
Марта Пеленська – екологія і здоров'я
Роксоляна Яримович – вільних членок
Зоряна Гафткович – вебсайт

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон – голова
Ярослава Мулик – членка
Рената Заяць – членка
Марія Томоруг – заступниця членки
Татіяна Рішко – заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос – парламентарист
Лідія Слж – україномовний редактор
Олеся Валло – англомовний редактор

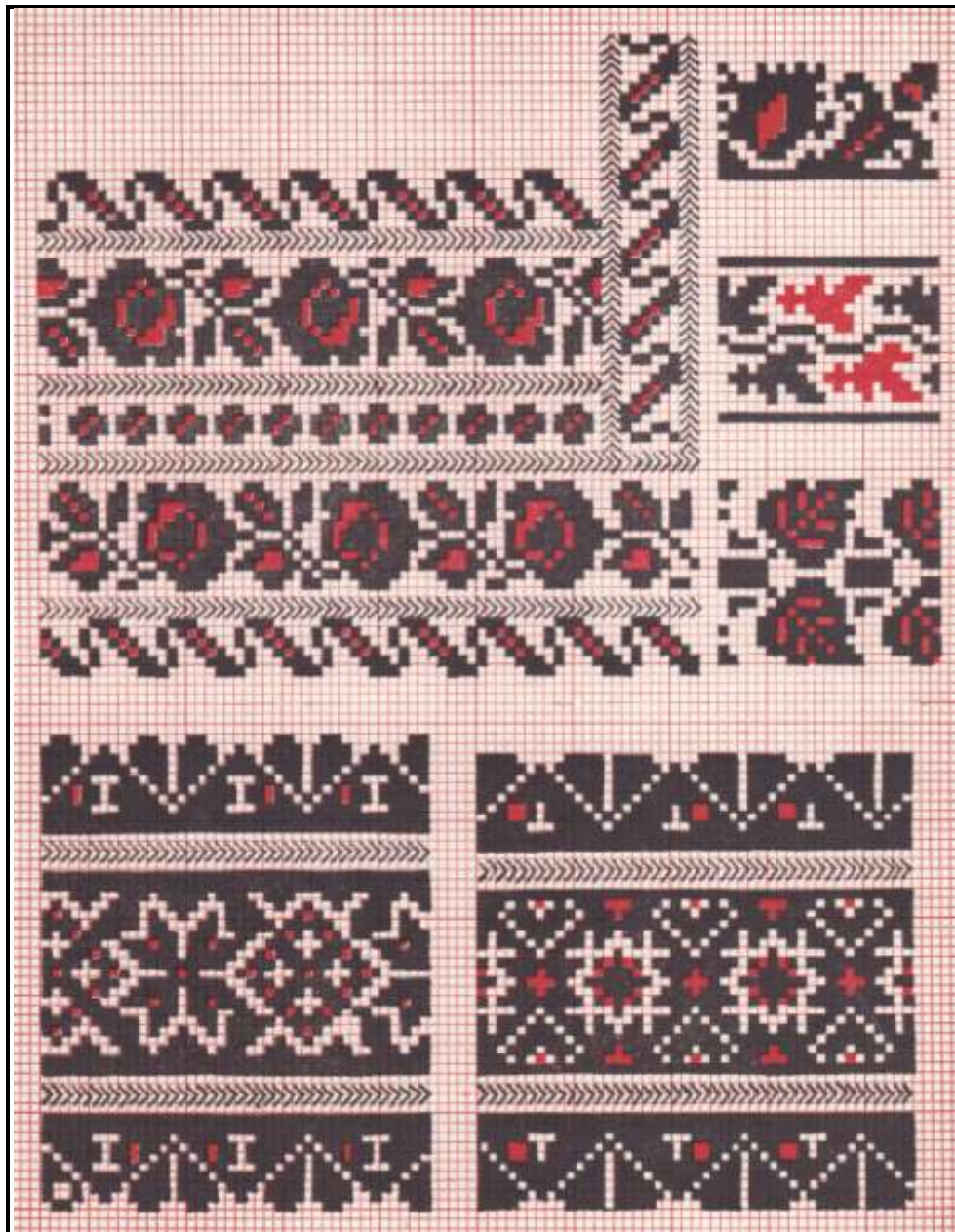
ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірена Петріна – Дітройт
Ірина Бучковська – Філадельфія
Галина Романишин – Нью Йорк
Оксана Дац – Нью Джерзі
Дарія Федорів – Огайо
Любомира Калін – Чікаго
Слава Горбата – Нова Англія
Марія Кейд – Центральний Нью Йорк
Орися Зінич – зв'язкова віддалених відділів

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

“УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – серія 3, ст. 1 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори із жіночих сорочок у Добрівлянах, пов. Дрогобич. Із збірки Кл. Габданк-Рогозинського.